

**BANKHANGEN OP DE CAMPUS / 'WERKERVERINGS-
PLAATS IS UITBUITING' / EINDELIJK ERKENNING VOOR
COMPUTERBEDENKER ALAN TURING / DE EXPANSIE-
DRIFT VAN DE SSHN**

nummer 6 / jaargang 15 / 26 februari 2015

VOXX

Een diploma
koop je toch
gewoon?

HULPFONDS VOOR RABDOUD PERSONEEL

Heb je behoefte aan financiële ondersteuning?
Het Hulpfonds helpt.

Het Hulpfonds helpt met financieel advies, begeleiding en renteloze leningen. Neem contact op voor meer informatie:
E-mail: info@hulpfondsradboud.nl
Telefoon: (024) 361 22 81

www.hulpfondsradboud.nl

RESTAURANT VALDIN

Afstudeerbordel of promotiefeest?
Valdin maakt van uw bordel of receptie een groot succes!

Lekker hapje eten?
Verrassingsmenu € 19,50 p.p.
Keuzemenu de luxe € 25,00 p.p.
Uitgebreide lunch- en à la carte kaart

IEDERE DAG GEOPEND!
www.valdin.nl

Van Peltlaan 4 | 6533 ZM | Nijmegen
T 024-3556902 | info@valdin.nl

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

SINDS 1992

Ooglaseren in Nijmegen!

Studentenkorting 20%

Bel ons voor info:
024 3604747

Excimer Laser Centrum Nijmegen
Driehuizerweg 325, 6525 PM Nijmegen
info@excimerlasercentrum.nl
www.excimerlasercentrum.nl

Karaktervolle locaties

Vergader- en Conferentiecentrum Soeterbeek

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeek

reserveringsbureau@fb.ru.nl of bel: 024 - 361 58 25

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendaal

Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub

facultyclub@fb.ru.nl of bel: 024 - 361 59 79

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergaderruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

‘Erg zinvol, die feedback op mijn publicatie!’

Gratis inlooptoegang van de Editing Desk:

elke dinsdag van 10.00 tot 13.00

De Editing Desk is onderdeel van de vertaalservice.

Radboud in'to Languages
opent nieuwe werelden

www.radboudintolanguages.nl

VOX NR. 6 02/2015 INHOUD

P.8 / REPORTAGE /

Nepdiploma kopen aan een nepuniversiteit

P.12 / STUDENTEN IN NIJMEGEN /

De olievlek die SSHN heet

P.22 / DE INSPIRATIEBRON /

Informaticahoogleraar Frits Vaandrager over 'oorlogsheld' Alan Turing

P.26 / FOTOSERIE /

IKEA voor het betere campushuiskamergevoel

EN VERDER / P.4 / IN BEELD / P.6 / RANKING THE RU / P.20 / DRONEVLUCHT / P.30 / LEENSTELSEL / P.33 / OPINIE / P.36 / CULTUUR / P.38 / CAMPUS / P.40 / HUISELIJKE KRINGEN

**ONBETAALD WERK
IS BETER DAN
HELEMAAL GEEN WERK**

Arbeidsmarkt / P.17

P. 8

P. 22

P. 22

P. 26

Foto cover: Erik van 't Hullenaar

REDACTIE NEEL

MOESTUIN

We worden langzaam uitgerookt. Eerst verdween de koffieautomaat. Geen nood, zetten we zelf koffie op de redactie. Het gezamenlijk afwassen van de mokken groeide uit tot een vorm van teambuilding (stuk goedkoper dan met van die coaches). Toen was het afwasmiddel weg. Vonden we ook wat op: een megaflacon Coop-huismerk. Tot ik vorige week met een teiltje vuile vaat tegen een dichte keukendeur aanbeukte. Op slot. Even was ik van mijn à propos. Dwaalde door uitgestorven gangen op zoek naar een kraan. In een hoekje vond ik een fonkelnieuw en vriendelijk aanrechtblokje. Ik deed wat ik moest doen. Een paar dagen later stonden drie Vox-redacteuren voor een afgesloten fietsenkelder (niet doen! De Aquino-eekhoorn warmt zich daar bij extreme koude!) En tijdens een vergadering stak een onbekende vrouw haar hoofd om de hoek van het redactiehok. "Dit wordt mijn nieuwe kantoor." Het kwam bijna tot een handgemeen. In het trappenhuis rookt de onzichtbare vijand tegenwoordig sigaretten. De stank kruipt op zijn rug onder onze deur door. Maar wij schrijven voort in deze verlaten TvA-vleugel – getuige dit nieuwe nummer. Binnenkort zijn we helemaal zelfvoorzienend. We beginnen een moestuin op de binnenplaats. Met Vox-aardperen en Vox-paksoi.

Annemarie Haverkamp
hoofdredacteur Vox

 www.facebook.com/voxweb.nl
 @voxnieuws

SNEEUW

Officieel was het geen vakantie. Toch kon je half februari op de campus een kanon afschieten. Veel studenten stonden óf op de piste of vierden carnaval. Een groep rechtenstudenten en studenten tandheelkunde kozen voor het eerste.

Foto's: Paulien Alberts, Ester Brouwer

RANKING THE RU HET PARK ROND GROTIUS

Studenten en medewerkers moeten presteren en excelleren. Hoe presteert de Radboud Universiteit zelf? Elke maand laat Vox een deskundige een oordeel vellen.

**Landschapsarchitect
Irma van Riel geeft
het park rondom
het Grotiusgebouw
vier sterren.**

Illustratie: Roel Venderbosch

Na de oplevering van het Grotiusgebouw is ook de omgeving van de nieuwe rechtenfaculteit flink aangepakt. Dit landschap is een blauwdruk van hoe de rest van de campus er in de toekomst uit moet zien. Maar worden we daar blij van?

Landschapsarchitect van Van Riel wel. "Ik zie veel mooie, eikenbomen, gecombineerd met rododendrons. Dat is een logische keuze; rododendrons zijn onderhoudsvriendelijke struiken die ook in de winter groen blijven. Ik vind het prachtig hoe ze die oude bomen gebruiken om van die statige lanen te creëren. De paden liggen op logische plekken, waardoor meteen duidelijk is hoe je moet lopen."

Door de volle bebossing krijg je het idee dat je 'heerlijk in de natuur' bent. "Gelukkig is er voldoende verlichting waardoor je je ook in het donker veilig voelt. De bebossing is wel zo dicht dat je in de zomer het gebouw niet meer van een afstandje zult zien liggen. Dat is een keuze die ik niet gemaakt zou hebben." Het meubilair in het park vindt Van Riel niet mooi. "Het zijn dure designbanken, maar ze zijn ook heel saai. Zonde omdat het Grotiusgebouw juist zo'n aansprekend en gedurfde uitstraling heeft. Dat had ik anders gedaan." Van het grasveld achter het Grotiusgebouw wordt Van Riel daarentegen wel weer enthousiast. "Dit is duidelijk ingericht om in de zomer in de zon een goed boek te kunnen lezen. Het oogt allemaal heerlijk rustig en dat is prettig in een academische omgeving." De landschapsarchitect geeft het park vier sterren.

IN HET NIEUWS

Mars Antropologiestudent Wim Dijkshoorn gaat niet maar Mars. Het project Mars One wil een kolonie stichten op de rode planeet. In 2025 moeten de eerste pioniers vertrekken. De astronauten krijgen, om kosten te besparen, een enkele reis. Dijkshoorn hoorde bij de groep van ruim 600 geselecteerde mensen (uit een groep van 200.000 belangstellenden), waarvan er nu zo'n 500 zijn afgefallen. "Ontzettend jammer natuurlijk", reageerde hij. "Mijn ouders en vrienden zijn blij dat ik nu hier blijf, maar ze weten ook hoe graag ik naar Mars wilde."

Promovendi "De Radboud Universiteit ziet haar promovendi als werknemers en niet als studenten." Met die uitspraak maakte woordvoerder Martijn Gerritsen zich populair deze maand. Terwijl andere universiteiten gaan experimenteren met beurzen voor promovendi (voordeel: als ze niet in dienst zijn, zijn ze voor de universiteit veel goedkoper omdat sociale premies niet betaald hoeven te worden), houdt de Radboud Universiteit zich afzijdig. Het Promovendi Netwerk Nederland (PNN) is niet blij met het kabinetsbesluit. "Het zal leiden tot een inflatie van de doctorstitel," zo waarschuwde PNN-voorzitter Victor de Graaff.

Summa cum laude Goed nieuws voor briljante studenten. Het judicium 'summa cum laude' (9 of hoger) blijft behouden. Het college van bestuur wilde er eigenlijk vanaf omdat internationaal alleen 'cum laude' (8 of hoger) gebruikelijk is, maar studenten in de medezeggenschap vonden dat zonde. Een werkgroep gaat nadere voorwaarden voor het behalen van een judicium invullen. Die werkgroep dringt aan op uniforme regels voor alle judicia. De kans dat je diploma bijvoorbeeld met een cum laude wordt bekroond, is nu sterk afhankelijk van de opleiding.

hot spot

WE ALL VISITED THE VALKHOF MUSEUM AND THE SAINT STEVEN'S CHURCH IN NIJMEGEN, BUT WHAT ARE THE REALLY SPECIAL, FUNNY, WEIRD PLACES YOU SHOULD TAKE YOUR FRIENDS TO SEE IN NIJMEGEN?

You may like the city, the people and the work. But nothing says home until you found the place that makes the coffee just the way you like it. Well coffee lovers, we've got your back. On the second floor in Commanderie St. Jan you'll find coffee house Coffyn. Here you can enjoy freshly roasted coffee while looking at the ever changing scenery of the river the Waal and the village Lent. Don't like coffee? Go to Coffyn anyway. Next to coffee they serve homemade chocolates and a great lunch.

WWW.INSTAGRAM.COM/VOXNIEUWS

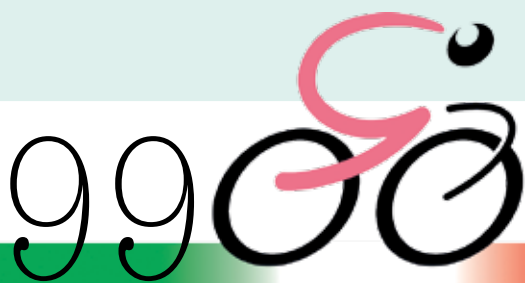

Foto: Marjolijn van Diejen

Happietaria wordt gerund door studenten en is van maandag tot en met zaterdag open.

Laboratorium Geen pannembier, maar kelderbier. De bouwers van het stilste laboratorium van Nederland bereikten deze maand het diepste punt. In de twee bunkers onder het Huygensgebouw worden vanaf de zomer de allerkleinste atomen bestudeerd: atomen met een diameter van een tiende nanometer. Twee bunkers rusten op een zes meter diepe fundering van een 150 ton wegend blok beton en zes trillingdempers. De indrukwekkende fundering moet de twee ruimtes trillingsvrij maken.

Happietaria Tientallen vrijwilligers staan deze weken in de keuken van woonzorgcentrum Boszicht. Ze runnen Happietaria, een pop-up restaurant voor het goede doel. De opbrengst gaat naar Tear, een organisatie die armoede bestrijdt in Bangladesh. Studenten van de christelijke verenigingen VGSN-TQ, CSFR, NSN en Ichthus zitten achter de Nijmeegse variant van Happietaria. Op het menu: spinazierisotto, heekfilet en Bangladish. Tot en met 14 maart kun je er terecht. Let op, zondag gesloten. www.happietaria.ruhosting.nl

Hoe mooi zou het zijn om het peloton van de Giro d'Italia over de Oude Holleweg bij Berg en Dal naar boven te sturen? Het zou zomaar werkelijkheid kunnen worden, want Gelderland mag hoogstwaarschijnlijk de start van de 99ste editie – in 2016 – van de Giro verzorgen. Drie dagen lang worden de wielrenners door het Gelderse landschap geleid, één etappe zal starten en finishen in Nijmegen. Dit nieuws is fantastisch voor de studenten achter Giro aan de Waal, een club die met het idee kwam de Giro naar Nijmegen te halen. Kosten van het feestje? Ruim elf miljoen euro. Maar het levert ook een hoop op, zeggen voorstanders. Dat mooie feestje, bijvoorbeeld.

WAARVAN AKTE

“Mensen die nu de overstek maken, kunnen geen kant op. Libië is levensgevaarlijk voor ze. Libanon vangt al anderhalf miljoen Syriërs op. Voor deze groep is er al nauwelijks genoeg voedsel aanwezig, de voorraad is op 1 maart uitgeput.”

Tineke Strik, universitair docent migratierecht en lid van de Eerste Kamer (GroenLinks) op 13 februari in *Het Parool* over de ramp op de Middellandse Zee waarbij honderden vluchtelingen verdronken.

BOVEN HET MAAIVELD FLEUR JONGEPIER

‘Beste volksvertegenwoordiger.’ Zo begon de brief die Fleur Jongepier met een collega-promovendus aan honderdvijftig Tweede Kamerleden stuurde. Haar boodschap? Ze maakt zich zorgen over de ver-

economisering van wetenschappelijk onderzoek. De jonge filosofe – 28 jaar – stelt zichzelf regelmatig de vraag hoe de wetenschappelijke agenda in de toekomst bepaald gaat worden, nu minister Jet Bussemaker haar Wetenschapsvisie 2015 heeft gepresenteerd. De nadruk op *problem solving* wetenschap zal *problem setting* wetenschap in de weg staan. Terwijl wetenschappers juist problemen aan de kaak moeten stellen, vindt Jongepier. Op het blog dat ze met collega’s bijhoudt, *bijnaderinzen.org*, publiceert zij artikelen over actuele maatschappelijke kwesties. ‘Wij zijn geen wereldvreemde studeerkamerfilosofen.’

www.voxweb.nl/bang-voor-vereconomisering-wetenschap/

EEN DIPLOMA OOK GEWOON

Een diploma hoeft niet altijd bloed, zweet en tranen te kosten. Soms is een uurtje googelen en tweehonderd euro op de bank genoeg. Daarmee koop je namelijk een echt diploma van een neppe universiteit. Welkom in de wondere wereld van de *diploma mills*.

Tekst: Tim van Ham / Foto: Erik van 't Hullenaar

Afstuderen aan de Radboud Universiteit kan een bijzonder zenuwslopend proces zijn. Zeker als je, zoals schrijver dezes, dusdanig lang over je scriptie doet dat je mogelijk alle mastervakken opnieuw moet doen. En dat terwijl er nog twee volledige hoofdstukken aan je thesis ontbreken én je vlak voor de deadline nog een verre vakantie geboekt hebt. Dan komt het wel eens voor dat je in je bed ligt, naar het plafond staart en denkt: wat als het nou allemaal niet lukt?

Tja, wat dan? Tussen de nachtelijke visioenen over gapende kraters op het cv en immer voortdurende werkloosheid, kwam er in een helder moment opeens een prachtidee voorbij. Mocht een écht Radboud-papiertje niet lukken, zijn er dan mogelijkheden om een uh... iets minder officieel diploma te krijgen? Dat bleek na een korte internetzoektocht inderdaad zo te zijn.

Sterker nog: twee dagen na de nachtelijke overpeinzingen volgde een e-mail van de zelfverklaarde 'twintigkoppige examencommissie' van de Sheffield State University, waar ik me een paar uur eerder had ingeschreven. "Gefeliciteerd, we hebben zojuist besloten dat u bent geslaagd voor onze bachelor Aerospace Engineering." Ik was plots een afgestudeerd lucht- en ruimtevaarttechnicus. En dat zonder ook maar één letter over het onderwerp gelezen te hebben.

Voor 250 dollar is in de duistere krotten van het internet een echt bachelordiploma te krijgen, in elke richting die je maar wilt. Voor 100 bucks extra heb je zelfs je master.

KUN JE KOPEN

Crime Scene Investigation

Een *diploma mill* werkt even eenvoudig als geniaal. Aan de Sheffield State University – of een van de andere *diploma mills* – studeer je niet af door vakken te volgen. Je studiepunten behaal je op basis van je levenservaring. Een speciale commissie beoordeelt na een grondige bestudering van een opgestuurd cv het aantal credits dat de ‘student’ in zijn of haar leven verdiend heeft. Wie genoeg credits heeft voor de gewenste studie, krijgt een diploma.

In werkelijkheid telt vooral het krediet op je bankrekening – zo blijkt. Op mijn cv stond voor de grap namelijk vrij prominent ‘heeft twee linkerhanden en een afkeer van alles waar een schroefdraad op zit’. Niet bepaald handige eigenschappen voor een toekomstig raketgeleerde. Toch bleken ze geen beletsel om af te kunnen studeren als lucht- en ruimtevaart-technicus.

Ik had overigens ook een van de 132 andere bachelors kunnen kiezen: Crime Scene Investigation en Criminologie vielen op de valreep af. Na je studiekeuze hoef je alleen nog het gewenste gemiddelde cijfer in te vullen (voor een paar tientjes extra studeer je cum laude af), de factuur te betalen en voilà: je kunt je afstudeerfeest gaan plannen!

Het zal geen verrassing zijn dat je Sheffield State University niet tegenkomt op de jaarlijkse rankings van universiteiten. Het is namelijk ook geen echte universiteit: er is geen campus, geen hoogleraar en geen onderwijs. De universiteit is wel geaccrediteerd: door de zogeheten Accrediting Commission of International Colleges and Universities (ACICU). Het is wel een beetje jammer dat deze accreditatiecommissie net zo verzonnen is als de Sheffield State University zelf.

Cambridge

Een *diploma mill* draagt altijd een ronkende naam die lijkt op die van een echte universiteit. De echte University of Sheffield hoort bij de beste honderd uni’s ter wereld, de Sheffield State University uiteraard niet. Aan de inmiddels opgeheven Cambridge International University kon iedere onbenul ‘afstuderen’, aan de échte Cambridge University ligt dat wat anders. Ook de namen Trinity College and University (in plaats van Trinity College) en Columbia State University (in plaats van Columbia Uni-

Het via internet gekochte diploma van Tim van Ham, inclusief Award of Excellence

CV-FRAUDE

Op 70 procent van de Nederlandse cv's staan onwaarheden, blijkt uit verschillende studies. “Daar heb je natuurlijk verschillende gradaties in. Vaak zijn het relatief onschuldige leugentjes”, zegt Harm Voogt, directeur van het screeningskantoor CV-OK. “We zien veel gevallen van functie-inflatie. Mensen die zichzelf bijvoorbeeld manager noemen, terwijl ze dat nooit geweest zijn. Daarnaast zegt ongeveer een op de twintig dat hij of zij afgestudeerd is, terwijl dat niet zo is. Dat is natuurlijk een graad erger.”

versity) zijn treffende voorbeelden van nepuniversiteiten die zich voor proberen te doen als chique academische instellingen.

Tussen inschrijven, afstuderen en het in ontvangst nemen van het diploma (een academische plechtigheid zit er helaas niet in) zit precies één week. Het moet gezegd: het diploma ziet er niet slecht uit. Er zijn handtekeningen, stempels en zegels die er duur uitzien. De bul bestaat uit tien pagina's: een *award of excellence*, een *certificate of distinction*, de lijst van onzindocumenten is lang.

Voor de cijferlijst wekt op de lachspieren. Voor de vorm is het curriculum verdeeld in vier semesters. Blijkbaar ging het vak *Introduction to the Profession* in het eerste semester me goed af, getuige de klinkende ‘A’ als beoordeling. *Aerospace Propulsion* (B+), *Vector Calculus* (B+) en vooral *Fluid Mechanics* (C+) kostten me klaarblijkelijk meer moeite.

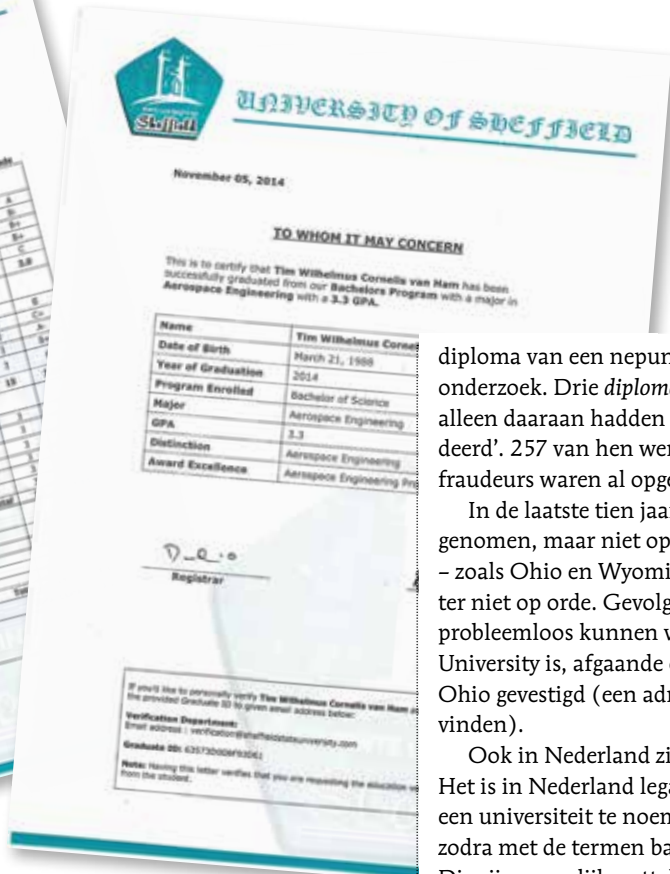
Miljardenbusiness

Het papiertje is dus binnen*. Dat is mooi. Maar wat kan ik ermee? Is het strafbaar? En zijn *diploma mills* een bekend probleem? Dat laatste is zeker zo, afgaand op het bestaan van het Coördinatiepunt Informatieverstrekking Diploma Mills (CIDM). Het platform is een initiatief van het ministerie van OCW, DUO en Nuffic, een instantie die zich bezighoudt met de internationalisering van het Nederlandse onderwijs.

“Heel vaak kom ik het niet tegen”, zegt Harm Voogt, directeur van het screeningskantoor CV-OK. “Maar sollicitanten geven toestemming om hun cv door ons te laten checken. Daar zal een preventieve werking vanuit gaan. Zo nu en dan zit er eentje tussen die toch denkt dat hij ermee wekomt.”

Jessica Stannard is bij Nuffic verantwoordelijk voor het checken en erkennen van buitenlandse diploma's en krijgt in die functie heel af en toe een papiertje uit een *diploma mill* op haar bureau. “We houden geen cijfers bij, het komt maar zelden voor in Nederland. Mondiaal gezien is het wel een issue – een jaar of tien geleden was het een miljardenbusiness. Nu is het wat minder dan

* Voor alle zekerheid heb ik ook mijn master aan de Radboud Universiteit maar afgerond, mocht een carrière in de luchtvaart-techniek onverhoopt niet van de grond komen.

Het nepdiploma wordt geleverd met nepcijferlijst

'GEBRUIK ZO'N NEPDIPLOMA NIET BIJ EEN SOLLICITATIE. DAT IS STRAFBAAR'

destijds, maar het gebeurt nog steeds. In Nederland zelf zijn geen *diploma mills* actief waar je op basis van je levenservaring je diploma koopt."

Verreweg de meeste *diploma mills* zijn gevestigd in de Verenigde Staten. Dit land heeft dan ook een lange geschiedenis met dit fenomeen. In de jaren tachtig sloot de FBI na Operation DipScam ('*diploma scam*') in totaal 39 nepuni's. De FBI identificeerde in totaal 12.500 alumni, onder wie veel overheidsofficials op hoge posten en artsen.

Strafbaar

In 2004 bleek er weinig veranderd. Laura Callahan was destijds directeur van het US Department of Homeland Security, maar moest aftreden toen bleek dat haar

diploma van een nepuniversiteit kwam. Er volgde een onderzoek. Drie *diploma mills* besloten mee te werken, alleen daaraan hadden al 463 overheidsbeambten 'gestudeerd'. 257 van hen werkten bij defensie. 28 diploma-fraudeurs waren al opgeklommen tot seniorposities.

In de laatste tien jaar zijn in de VS veel maatregelen genomen, maar niet op federaal niveau. Sommige staten – zoals Ohio en Wyoming – hebben hun regelgeving echter niet op orde. Gevolg is dat de *diploma mills* zich daar probleemloos kunnen vestigen. Ook de Sheffield State University is, afgaande op het telefoonnummer, in Ohio gevestigd (een adres van de 'campus' is nergens te vinden).

Ook in Nederland zijn weleens *diploma mills* geweest. Het is in Nederland legaal om een simpel kinderklasje een universiteit te noemen, maar het wordt strafbaar zodra met de termen bachelor en master gestrooid wordt. Die zijn namelijk wettelijk beschermd. De niet-geaccrediteerde Al-Huraa Universiteit in Den Haag kreeg in 2013 een boete omdat deze naar eigen zeggen bachelor- en masterdiploma's uitreikte. Minister Bussemaker zou voor eind 2014 met een wetsvoorstel komen om ook de term universiteit te beschermen, maar dat is tot dusver niet gebeurd.

NASA

Voor de 'consument' – zoals ondergetekende – is het in principe niet illegaal om zo'n diploma aan te schaffen. "Dat mag", zegt Harm Voogt. "Je mag het op je kamer hangen en aan al je vrienden laten zien. Maar gebruik zo'n nepdiploma niet tijdens het solliciteren. Dat is strafbaar." Volgens de letter van de wet gaat het dan om valsheid in geschrifte. In de praktijk leidt dit vrijwel nooit tot een aangifte, laat staan een veroordeling.

Voor justitie hoeft een *diploma-mill*-alumnus dus niet te vrezen. Dan rest enkel nog de hamvraag: werkt het? Zou ik, als kersverse vliegtuigtechnicus, aan de slag kunnen bij Fokker, KLM of – waarom niet hoog inzetten? – de Koninklijke Luchtmacht of NASA? "Ik pik zulke diploma's er meteen uit", zegt Jessica Stannard. "Maar ik ben hierin gespecialiseerd. Met name kleine bedrijven zonder HR-afdeling kunnen hier mogelijk intrappen."

Dat zegt ook Voogt. "In sommige sectoren is een cv-check verplicht, maar in heel veel beroepen niet. Wij merken dat vooral grote bedrijven, de multinationals, hun sollicitanten goed doorlichten. Kleine werkgevers hebben daar niet altijd tijd en geld voor over. Daar zou je dus kans maken. Of je dat moet willen is een tweede, maar ik denk dat het vast ergens zal lukken." *

BEZETTING VAN HET BUNGEHUIS

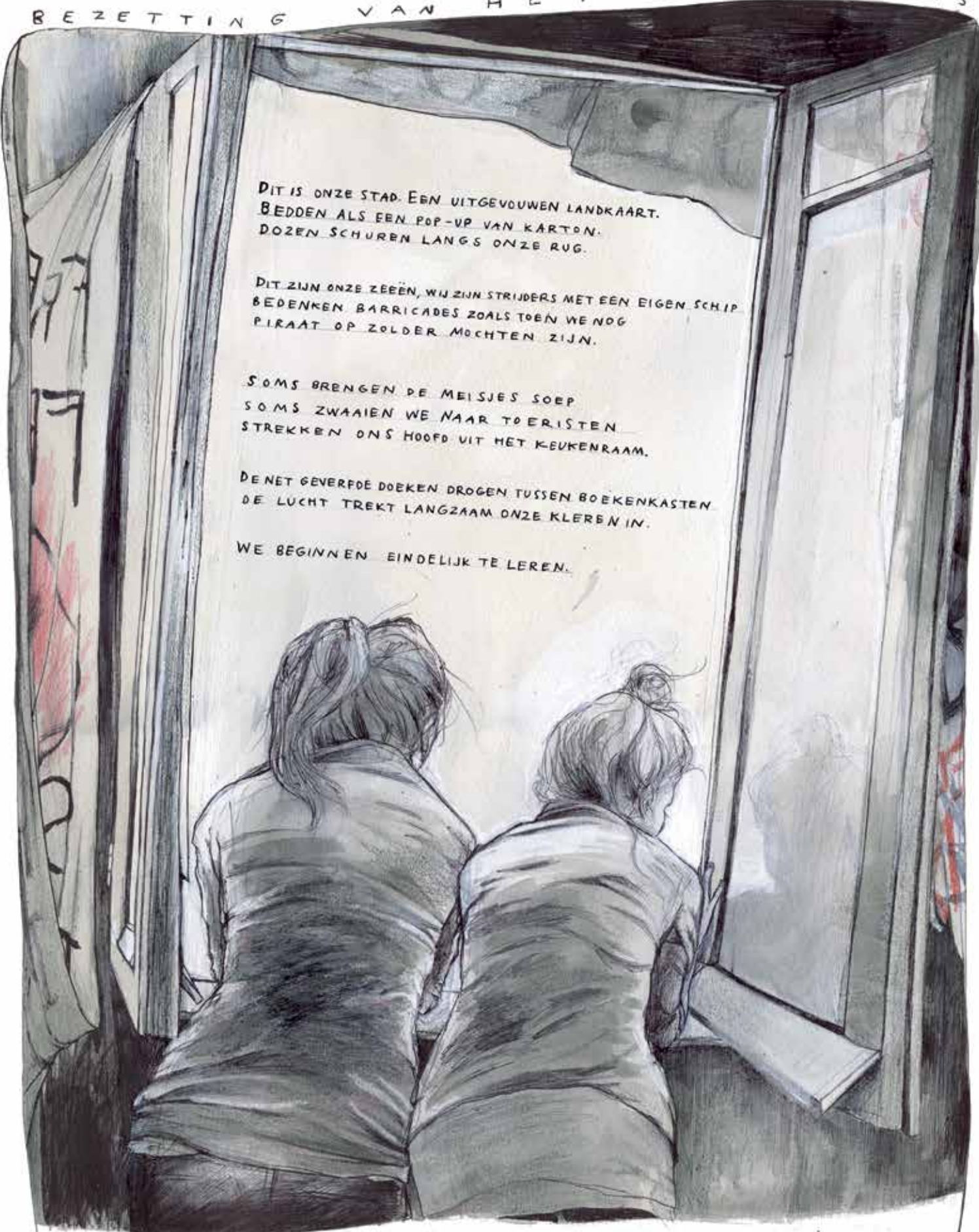
DIT IS ONZE STAD. EEN UITGEVOUWEN LANDKAART.
BEDDEN ALS EEN POP-UP VAN KARTON.
DOZEN SCHUREN LANGS ONZE RUG.

DIT ZIJN ONZE ZEEËN, WIJ ZIJN STRIDERS MET EEN EIGEN SCHIP.
BEDENKEN BARRICADES ZOALS TOEN WE NOG
PIRAAT OP ZOLDER MOCHTEN ZIJN.

SOMS BRENGEN DE MEISJES SOEP
SOMS ZWAAIEN WE NAAR TOERISTEN
STREKKEN ONS HOOFD UIT HET KEUKENRAAM.

DE NET GEVERFDE DOEKEN DROGEN TUSSEN BOEKENKASTEN
DE LUCHT TREKT LANGZAAM ONZE KLEREN IN.

WE BEGINNEN EINDELIJK TE LEREN.

LOREN BROUWERS IS DIT COLLEGEJAAR CAMPUSDICHTER. IEDERE
MAAND SCHRIJFT ZIJ EEN GEDICHT VOOR VOX.
MENAHI LLUSTREERT HAAR WOORDEN.

Studenten in
Nijmegen

SSHN KLEURT DE STAD

De Stichting Studentenhuisvesting Nijmegen (SSHN) bezit meer dan 6.600 wooneenheden in studentencomplexen en ruim 80 stadspanden. Hiermee is de SSHN een van de grootste spelers op de woningmarkt in Nijmegen. Is daarmee de kamernood verleden tijd? Vragen veranderende woonwensen van studenten om andersoortige panden? In de serie woonproducties van Vox dit keer het vergrootglas op de grootste studentenhuurbaas van Nijmegen.

Tekst: Paul van den Broek, Jolene Meijerink en Carmen Quint

Illustraties: Einder Communicatie

LEEUVENSTEIN (2014)
162: RU 127 HAN 34 Overig 1

ORION (2012)
240: RU 194 HAN 36 Overig 10

GRAAFSE RINGPAD (1983)
72: RU 41 HAN 30 Overig 1

BOECKSTAETEHOF (1992)
181: Overig 181

WELGELEGEN (1981)
132: RU 94 HAN 35 Overig 3

VOSSENVELD (1975)
639: RU 270 HAN 96 Overig 273

JONKERBOSCH (1986)
53: RU 36 HAN 17

GRIFTDIJK (2004)
125: RU 41 HAN 36 Overig 48

DODDENDAAL (1982)
166: RU 108 HAN 54 Overig 4

TALIA (2014)
347: RU 178 HAN 56 Overig 113

JACOB GANISSTRAAT (1963)
157: RU 100 HAN 56 Overig 1

V.D. BRUGGHENSTRAAT (1985)
35: RU 21 HAN 14

DOMINICANENSTRAAT (2015)
35 eenheden

VREDEBURG (1996)
172: RU 75 HAN 37 Overig 60

VAN NISPENSTRAAT (1970)
97: RU 68 HAN 21 Overig 8

GALGENVELD (1969)
520: RU 350 HAN 87 Overig 83

WESTERHELLING (1979)
272: RU 207 HAN 57 Overig 8

THIJMSTRAAT (1984)
185: RU 135 HAN 45 Overig 5

GOUVERNEUR (2009)
269: RU 223 HAN 38 Overig 8

MARIENBOSCH (2015)
349 eenheden

PROOSDIJ (1983)
427: RU 307 HAN 73 Overig 47

STERRENBOSCH (2007)
478: RU 384 HAN 16 Overig 78

HOOGEVELDT (1970)
1013: RU 603 HAN 210 Overig 200

HUREN BIJ DE SSHN: CENTRAAL & GOEDKOOP

Kies je voor een gang, een zelfstandig appartement of een dispuutshuis? Vier studenten vertellen over hun SSHN-woning.

Tekst en foto's: Jolene Meijerink en Carmen Quint

RUDOLF PUTZ (21) STUDENT INTERNATIONAL ECONOMICS AND BUSINESS. WOONT IN HET DISPUUTSHUIS VAN OLIFANT

"Voordeel van wonen in een SSHN-complex is dat alles goed geregeld is. Als er iets stuk gaat, wordt het snel gemaakt. Daarnaast vind ik de huur van 260 euro per maand heel redelijk, vooral als je bedenkt dat je zo dichtbij het centrum woont en een kamer hebt van achttien vierkante meter. Ik woon hier graag. Ik kan naar de stad lopen en de sociëteit van Carolus Magnus ligt bijna om de hoek. Mijn kamer gebruik ik puur om te slapen en om te studeren. Ik woon namelijk in een gezellig huis en meestal zitten we met z'n allen in een van de kamers van de andere huisgenoten. Bij de ene huisgenoot zitten we als we met een groep zijn omdat hij de enige is met een bank die groot genoeg is. De andere huisgenoot is populair vanwege zijn grote televisie en weer een ander is gewoon altijd thuis. Naast mijn negen huisgenoten, woont hier ook Lulleaux, de hond. We hebben haar nu zo'n 2,5 jaar. We zorgen samen voor haar en in de vakanties gaat ze met een van ons mee naar de ouders. Ze hoort er helemaal bij. Ze heeft zelfs haar eigen dispuutshuis. Heel netjes is het hier niet. De complexbeheerder komt regelmatig langs om het huis te checken. Dat het hier dan zo vies is, zint hem niet. Om de zoveel tijd maken we met z'n allen alles schoon. Niet heel regelmatig, eerder maandelijks dan wekelijks. Maar dan doen we het wel echt goed."

Stadspanden van de SSHN in Nijmegen

BENSU ARICAN (21), ERASMUS-STUDENT, VOLGT EEN MINOR FILOSOFIE EN WOONT OP HOOGEVELDT

"Voordat ik naar Nijmegen kwam, vroeg ik informatie op over de woongelegenheden. Mijn keuze viel al snel op Hoogeveltdt. Vooral omdat er meerdere Erasmusstudenten wonen. Het is de ideale plek om te wonen, zo tussen de universiteit en de stad in. Het beste aan deze kamer is eigenlijk mijn privacy. In het studenten-huis in Turkije – daar kom ik vandaan – had ik geen slot op mijn deur. Iedereen kon altijd binnenlopen. Hier draai ik gewoon de deur dicht als ik geen behoefte heb aan gezelschap. Mijn kamer is voor mijn gevoel erg leeg. Dit komt doordat ik hem via onderverhuur heb gekregen. De comfortabele en multifunctionele sofa is wel super fijn. En het uitzicht op al het groen. Dat heb ik thuis niet. Ik zou hier best langer willen blijven, vervel me nog lang niet. Ik weet ook niet of dat snel gaat gebeuren: er is hier genoeg te doen. Het gekste aan deze stad vind ik dat iedereen zijn eigen fiets heeft. Dat ben ik echt niet gewend. Om me thuis te voelen, eet ik veel yoghurt. Echt, wij Turken eten dat overal bij. Over de spaghetti of in combinatie met gezouten champignons."

JORIS AARTS (21), STUDENT GENEESKUNDE, WOONT SAMEN MET ZIJN VRIENDIN IN COMPLEX LEEUWENSTEIN

"Je merkt dat dit ooit een bejaardenhuis was. We hebben een aangepaste wc. Het bevat een schoonmaakmechanisme, zodat je niet je billen hoeft af te vegen. Daar maken we geen gebruik van, zo fijn is dat niet. Ik woon hier nu een half jaar met mijn vriendin, zes parkieten, een baard-agaam, een schildpad, twee luipaardgekkos, een kameleon, een wurgslang en drie soorten wandelende takken. We waren een paar maanden op zoek naar een betaalbaar appartement en toen zagen we dat deze appartementen in Leeuwenstein vrij kwamen. De helft van de woningen is bedoeld voor eerstejaars. Ik had daarom verwacht dat er veel geluidsoverlast zou zijn, maar dat is me reuze meegevallen. Ook de afstand naar het centrum en de universiteit is niet zo ver als ik dacht. Het enige nadeel van de woning vind ik dat er geen afzuigkap is. We moeten het doen met de centrale afzuiging, maar daar red je het niet mee. Dus koken we heel simpel of zetten we eerst alle deuren en ramen open. Er is een gezamenlijke keuken, daarvan worden alleen de ovens gebruikt. Soms gaan mensen in de gang daar samen eten. Dan spreken ze af via de groepsapp. Daar heb ik geen behoefte aan, de tijd van samen eten heb ik gehad toen ik nog in een studenten-huis woonde."

PAULINE SLUYPERS (19), STUDEERT COMMUNICATIE-WETENSCHAP EN WOONT OP GALGENVELD.

"Voordat ik naar Galgenveld verhuisde, woonde ik in een studenten-huis met acht anderen. We zaten met z'n drieën op een gang. Een huisgenoot poetste nooit en hielp ook niet mee opruimen. De keuken en de badkamer waren altijd smerig. Dat verpestte het woongenot echt voor mij. Om die reden verhuisde ik naar Galgenveld. Nu heb ik mijn eigen badkamer en daarnaast nog een aparte slaapkamer en woonkamer. De keuken moet ik nog wel delen, maar dat vind ik geen probleem. Iedereen houdt zich netjes aan het schoonmaakrooster. In mijn vorige kamer van elf vierkante meter had ik weinig ruimte voor mijn spullen. Hier kan ik met gemak mijn tweepersoonsbed en een fijne, blauwe bank kwijt. Ik voel me hier echt thuis. Ik heb nog niet heel veel foto's opgehangen, maar ik heb al zo'n groot frame gekocht waar vierentwintig foto's in kunnen. Dat moet ik alleen nog even ophalen bij mijn ouders. Het grappigste dat ik tot nu toe heb meegemaakt, is dat mijn commissieleden zich vergisten in de deur naar de lift: ze liepen vol overtuiging bij een ganggenoot naar binnen"

COLUMN

STUDENT2015

Lieke von Berg volgt de educatieve master na een studie Nederlands en werpt elke Vox een kritische blik op campus, studentenleven en onderwijs.

Marktplaats

'Ongebruikt.' 'Na een week gestopt.' En, mijn favoriet: 'Niet gebruikt omdat mijn zoon is gestopt met zijn opleiding'. Niets zo enerverend als tweedehands boeken aanschaffen voor de lerarenopleiding. Marktplaats puilt uit van de advertenties met de opmerking 'wegens stoppen met studie' – alsof de verkoper het er bij wijze van waarschuwing aan toevoegt. Hoewel, op Marktplaats lijkt 'gestopt met opleiding' vooral een kwaliteitskeurmerk te zijn. Een boek van een studiestopper is onbeschreven, ongekrukt. En daarmee helaas ook: niet heel veel goedkoper dan een gloednieuw boek. De studiestopper heeft al genoeg collegegeld weggegooid – uit zijn aangeschafte boeken zal hij zoveel euro's slepen als mogelijk. Ik zucht. Nieuw veertig euro, tweedehands vijfendertig – dat schiet niet op. Moet ik de drang alles maar aan te schaffen niet loslaten? Ik kijk naar mijn overvolle boekenkast. Boekenkasten. Muren vol boekenkasten, eigenlijk. Horizontaal opgestapeld, in de kast op of de grond, de nieuwe aankopen waarvoor nog geen plek is; Tim Krabbés en Ronald Gipharts, boeken waarover mijn derdeklassers een presentatie gaan houden. Ik vraag me af hoe het gaat mengen in mijn boekenkast.

Als ik kijk naar mijn boekenkast zie ik verschillende versies van mij: ik zie boeken van Lieke-de-ontspannen-lezer, ik zie boeken van Lieke-de-letterkundige, en ik zie nu boeken van Lieke-de-leraar. Ik ben er nog niet uit hoe dat allemaal bij elkaar moet passen, zeker niet als er straks ruimtegebrek ontstaat. Staan over een paar jaar mijn studieboeken Nederlands op Marktplaats, 'wegens niets meer doen met vroegere studie'? Een vervelende gedachte. Ik kan het ruimtegebrek maar beter vóór zijn, en neem een besluit over mijn aan te schaffen studieboeken: ik klik Marktplaats weg en fiets naar de UB. De tijd dat ik een heel boek aanschafte voor één hoofdstuk is wel voorbij. Betalen voor studieboeken was in veel gevallen vooral het afkopen van ellende met het kopieerapparaat. Maar ik moet er nu toch maar aan geloven. Als er zich straks een rij achter mij vormt terwijl ik sta te klungelen met de monsterlijke multifunctional, zal ik zelfverzekerd blijven staan, en zeggen dat ik twee essentiële vaardigheden voor het onderwijs oefen: omgaan met kopieerapparaten – en met verveelde blikken van mensen die zich afvragen hoe lang het in godsnaam nog gaat duren.

SSHN NIET BANG VOOR LEEGSTAND

De SSHN bouwde de laatste jaren zoveel, dat de krapte op de studentenwoningmarkt is geweken. Dreigt er leegstand? 'Een optie is dat studenten na hun afstuderen straks weer langer bij ons kunnen blijven wonen.'

Tekst: Paul van den Broek en Jolene Meijerink

Als jullie nú zouden studeren, waar woonden jullie dan het liefst? **Max Derks**, tot voor kort directeur van de SSHN en zijn opvolger **Kees Stunnenberg** denken er niet lang over na. Complex Mariënbosch is hun droomlocatie. Het dit voorjaar op te leveren complex is het sluitstuk van een decennium waarin de SSHN blijk gaf van grote bouwwoede. Telde de studentenhuysvester tien jaar geleden nog iets meer dan 4.000 eenheden, nu is dat ruim 6.600. Daarmee biedt ze ruim 4.000 Radboud-studenten een dak boven het hoofd. Daarnaast huisvest de SSHN 1.250 studenten van de Hogeschool voor Arnhem en Nijmegen en bijna 1.000 buitenlandse studenten.

Kamernood

In de laatste editie van de jaarlijkse studentenenquête (2013) geeft 44 procent van SSHN-bewoners te kennen tevreden te zijn. Maar een meerderheid wil het liefst verhuizen, bij voorkeur naar een zelfstandige eenheid. "De wensen van studenten veranderen," legt Stunnenberg uit. "Wij spelen daar op in door verschillende woningen aan te bieden. Van een kamer op een gang met elf andere huisgenoten tot een zelfstandig appartement." Sinds dit jaar verhuurt de SSHN in Talia (nieuwbouw naast CS) ook tijdelijke kamers aan reguliere studenten, gemeubeld voor maximaal één jaar. "Er wonen studenten die bijvoorbeeld volgend jaar elders een stage gaan lopen en nu niet willen investeren in meubilair."

De twee SSHN-bestuurders voorspellen dat de voorkeur voor zelfstandige eenheden nog een tijdje blijft. Daarnaast dalen de studentaantallen. Derks: "Maar er zal altijd behoefte zijn aan gangen waar je met anderen de voorzieningen deelt", zegt Derks. "Zeker voor de beginnende student is dat samenzijn een goede, eerste

stap in Nijmegen."

De woontevredenheid is voor de twee heren belangrijk. Al een aantal jaren op rij is slechts 15 procent van de bewoners ontevreden. Moet dat percentage niet naar nul? "Er is altijd wel iemand ontevreden", zegt Derks. Maar het mag wel wat lager, vindt zijn opvolger. Stunnenberg: "10 procent ontevreden bewoners in 2020 moet haalbaar zijn. Daar mag je me op afrekenen."

Grote speler

Heeft de SSHN niet te veel gebouwd gezien het leenstelsel en de extra huurheffing die de overheid de woningcorporaties opgelegde? Derks: "Nee, daar zijn we niet bang voor. De afnemende vraag gaat meer invloed hebben op de particuliere markt. Onze woningen zijn over het algemeen beter en goedkoper." Stunnenberg verwacht dat de SSHN altijd woningen tegen een gunstiger prijs blijft aanbieden dan de particuliere sector. Misschien dat er in de toekomst wat meer concurrentie komt tussen de huisvesters, maar dat is volgens beide heren gezond. Derks: "Wij moeten natuurlijk niet de enige verhuurder willen zijn. De student moet iets te kiezen hebben. Maar een strijd tussen de SSHN en de particuliere sector barst niet los. Nu niet en ook niet in de toekomst." En mocht het zover komen dat de eenheden het aantal woningzoekende studenten overtreft, dan kan bijvoorbeeld het huidige beleid – studenten moeten binnen een paar maanden na afstuderen de SSHN-kamer verlaten – worden aangepast. Stunnenberg: "Wij gaan mensen natuurlijk niet op straat zetten als de kamer die ze achterlaten leeg blijft. Dan zullen we ons beleid versoepelen." *

LEKKER VOOR NIKS WERKEN

(WANT DAT STAAT
ZO LEUK OP JE CV)

De tijd dat werkgevers voor jonge academici in de rij stonden is voorbij. Gevolg is dat afgestudeerden voor niets of voor een prikkie gaan werken. Als ze maar ervaring kunnen opdoen. Gezonde ontwikkeling of pure exploitatie?

Tekst: Jorg Leijten / Illustraties: Roel Venderbosch

Naida Djuheric (25) was het zat. Vier maanden waren verstreken sinds het afronden van haar master Religie en beleid en voor de zoveelste keer wees een werkgever haar af wegens gebrek aan ervaring. Banen als beleidsadviseur bij overheden lagen al niet voor het oprapen en bij sollicitaties was ze altijd een van de honderden.

Toen kreeg ze een telefoontje van een personeelsfunctionaris van de gemeente Nijmegen. Er was een werkervaringsplaats vrijgekomen en of ze niet de aanbevelingen uit haar afstudeeronderzoek in haar eigen stad wilde doorvoeren. "Ik had niet veel keuze", blikt Djuheric terug. "Een half jaar fulltime werken als volwaardig beleidsadviseur voor een stagevergoeding van tweehonderd euro plus een startersbeurs van vijfhonderd euro per maand is niet wat je hoopt."

"Natuurlijk baalde ik: was ik eindelijk afgestudeerd, kwam ik op een werkervaringsplek terecht waar ik werk deed waarvoor ik eigenlijk drie keer zo veel betaald moest krijgen", zegt Djuheric. Ze stelde haar verwachtingen bij. "Wilde ik aantrekkelijk worden voor werkgevers, dan moest ik simpelweg uren maken. Lukte dat door iets met mijn afstudeeronderzoek te doen, dan was dat meegenomen. Vanuit een werkervaringsplek kon ik bovendien netwerken."

En met succes: inmiddels is ze junior beleidsadviseur bij de gemeente Gennep. "Werkervaring bij een gemeente was een pre voor het krijgen van deze functie. Ik heb er dus wat aan gehad."

Liever onderbetaald werken dan thuis op de bank zitten terwijl het gat in je cv groeit. Het verhaal van Naida Djuheric staat voor dat van veel afgestudeerden. Uit cijfers van de monitor onder alumni van de Radboud Universiteit blijkt dat de werkloosheid tussen 2007 en 2013 toenam van 3,9 tot 11,2 procent. De concurrentie op de arbeidsmarkt is moordend. Een goede cijferlijst voldoet allang niet meer om in aanmerking te komen voor een baan. Ziedaar de oorzaak van de opmars van de werkervaringsplekker (WEP'er).

Het idee is dat afgestudeerden enkele maanden werkervaring opdoen om zo hun cv te vullen en contacten op te doen. "Eigenlijk is het gewoon een stage", stelt Michiel Hietkamp, voorzitter van FNV Jong. "Een stage kent echter een contract met rechten en plichten. Bij werkervaringsplekken ontbreekt zo'n verbintenis meestal en ligt de focus vaak niet op leren, maar op het volledig meedraaien binnen een bedrijf tegen een zo laag mogelijk tarief. Dat is gewoon uitbuiting."

De vakbonden FNV Jong en CNV Jong zien het

aantal hoogopgeleide WEP'ers toenemen, met name in de alfa- en gammawetenschappen.

"Sociologie, geschiedenis en communicatie, in die richtingen vind je veel werkloosheid en dus ook veel werkervaringsplekkers", zegt Hietkamp. Een kwalijke zaak, noemt hij het. "Als afgestudeerde heb je al bewezen dat je wat kan, maar kom je nu alsnog in een stagepositie terecht. Voor je het weet sta je te kopiëren of haal je de hele dag koffie."

Minimumloon

Leonard Verburg, hoogleraar Arbeidsrecht in Nijmegen, tempert de bezorgdheid van de vakbonden. "Ons arbeidsrecht kent voldoende spelregels om afgestudeerden te beschermen", stelt hij. "Het minimumloon garandeert bijvoorbeeld dat iemand die volledig meedraait recht heeft op een volwaardige beloning."

Verrichten afgestudeerden onderbetaalde arbeid, dan vindt Verburg dat nog niet rampzalig. "Zolang het van tijdelijke aard is. Als iemand een stagecontract krijgt en daarmee instemt, is het prima. Wel moeten we alert blijven op

STARTERSBEURS

Onder het motto 'beter iets dan niets' lanceerden vakbonden FNV Jong en CNV Jong, samen met de Tilburgse hoogleraar Arbeidsmarktbeleid Ton Wilthagen, in 2012 de startersbeurs. Jongeren onder de 27 krijgen van de gemeente een zak geld mee om binnen te komen bij potentiële werkgevers. De bedoeling is dat ze een half jaar lang voor vijfhon-

derd euro per maand bij een bedrijf of organisatie aan de slag gaan om relevante werkervaring op te doen.

De gemeente betaalt vierhonderd euro en de werkgever legt daar honderd euro bij. Ook de gemeente Nijmegen doet mee aan het project. "Vijfhonderd euro is niet veel, maar meer dan de meeste stagevergoedingen", stelt

CNV-Jong-voorzitter Robbert Coenmans. "Wanneer een werkgever niet geneigd is een extra arbeidskracht aan te nemen, kan de beurs hem of haar net dat duwtje geven om een starter de kans te geven zich te bewijzen. En met succes: de helft van de beginners met een startersbeurs stroomt door binnen het bedrijf."

verdringing: als iemand onder het mom van een stage een bestaande arbeidsplaats bekleedt.”

De vakbonden spreken van een zorgelijke ontwikkeling, maar ontvangen nauwelijks klachten. De keuze voor een werkervaringsplaats is immers vrijwillig. Afgestudeerden willen uit de vicieuze cirkel breken, weten de bonden: om aan werk te komen, moeten jonge arbeidskrachten ervaring hebben, maar zonder werk doen ze geen ervaring op.

Uit de laatste monitor onder RU-alumni blijkt dat het gat tussen theorie en praktijk groot is. Hoogleraar Verburg: “Een tussenfase ontbreekt. Na je afstuderen ga je zonder veel praktijkervaring de arbeidsmarkt op. In het mbo gaat dat bijvoorbeeld veel vloeiender. Hier ligt volgens mij de werkelijke oorzaak van de populariteit van de werkervaringsplek.”

Onderbetaald

Cijfers over het aantal werkervaringsplekkers zijn er niet. De arbeidsinspectie controleert niet op uitbuiting van WEP'ers. “We komen wel eens wat tegen als bijvangst tijdens reguliere controles”, aldus een woordvoerder.

Sociologisch onderzoeksbureau Alter Opus besloot de omvang van de ontwikkeling in kaart te brengen. Ze peilde de ervaringen van 110 WEP'ers. Uit die enquête blijkt dat de gemiddelde werkweek van een WEP'er 26 uur telt, met uitschieters naar 60 uur. De gemiddelde duur van een werkverband is 6,5 maanden. Het meest in het oog springt de beloning. Terwijl 65 procent van de ondervraagden aangeeft op niveau te werken, is de gemiddelde beloning 230 euro per maand.

De meerderheid van de werkervaringsplekkers werkt echter zonder beloning en moet een

TIPS VAN EEN WEP'ER

“Mijn hoop om zonder veel ervaring aan een vaste baan te komen, was nihil”, zegt Roxanne Hummel (25), afgestudeerd psycholoog. “Als basispsycholoog kom je niet ver. Er is altijd wel iemand met meer ervaring. Na mijn afstuderen heb ik me al snel gericht op een werkervaringsplek.” Nu verzorgt Hummel samen met een psychiater intakes en voert ze psychologische

onderzoeken en behandelingen uit bij een Almelose instelling voor jeugdpsychiatrie. Eens per week krijgt ze coaching van een supervisor. “Die feedback voegt veel toe. Ja, ik draai mee als een volwaardige medewerker terwijl ik niet als zodanig betaald word, maar ik zie het als een investering in mijzelf. Een WEP heb je gewoon nodig.” Tip 1 van Hummel aan andere

WEP'ers: stel eisen aan de werkgever. “Vraag een reiskostenvergoeding van 100 procent, anders lever je erop in.” Tip 2: “Probeer er een nuttige opleiding uit te slepen. Daar hangt een prijskaartje aan voor het bedrijf, maar als jij investeert in een werkgever, mag je ook wat terugverwachten.”

bijbaantje aanhouden om rond te komen. Volgens Alter Opus weigeren veel wo'ers de bijstand in te gaan. Ze willen zelfredzaam zijn. Academische werklozen schamen zich voor een uitkering en kiezen liever voor de combinatie onderbetaald werk met een bijbaantje.

Martin Buunk (27) herkent zich in de uitkomsten van de monitor. Hij kwam na zijn master Politiek en parlement in de bijstand terecht. Tientallen sollicitaties leverden niets op, totdat de geschiedkundige bij een adviesbureau voor jongerenprojecten belandde. “De ondernemer had geen geld en kon mij alleen met een startersbeurs binnenhalen. Met onderhandelen heb ik er 550 euro uitgesleept.”

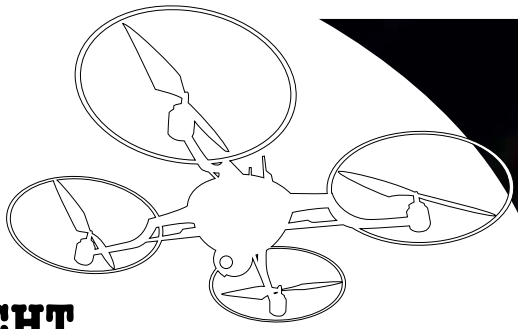
Buunk kreeg volop vrijheid, maar de begeleiding ontbrak grotendeels. “Werkgevers gebruiken de WEP vaak om een goedkope arbeidskracht te krijgen, terwijl het leren centraal zou moeten staan. Uitzicht op vast werk ontbrak bovendien. Na zes maanden stond ik weer buiten en kon de werkgever een nieuwe WEP'er aantrekken.”

Ron van Gent, directeur van ondernemersorganisatie VNO-NCW Midden, benadrukt dat afgestudeerden uit vrije wil een werkervaringsplek aangaan. Dat jonge academici weinig betaald krijgen, vindt hij niet onlogisch. “Wie rechtstreeks van de universiteit komt, is vaak niet direct productief. Waarom zou je voor deze persoon meteen de hoofdprijs betalen? Veel WEP'ers beseffen dat de vergoeding zit in de werkervaring die ze opdoen.”

Van Gent stelt dat de werkervaringsplek niet mag bestaan uit klusjes als koffie halen. “Een WEP moet altijd gericht zijn op het volledig meedraaien in een bedrijf, met uitzicht op werk. De werkgever ervaart of de werknemer getalenteerd is en de afgestudeerde ondervindt of het bedrijf bij hem of haar past.”

Hoogleraar Verburg noemt de WEP een goed alternatief voor werkloos thuis zitten. “We moeten er echter voor waken dat afgestudeerden maximaal een half jaar in dergelijke constructies blijven hangen en niet van WEP naar WEP gaan zonder uitzicht op vast werk.” *

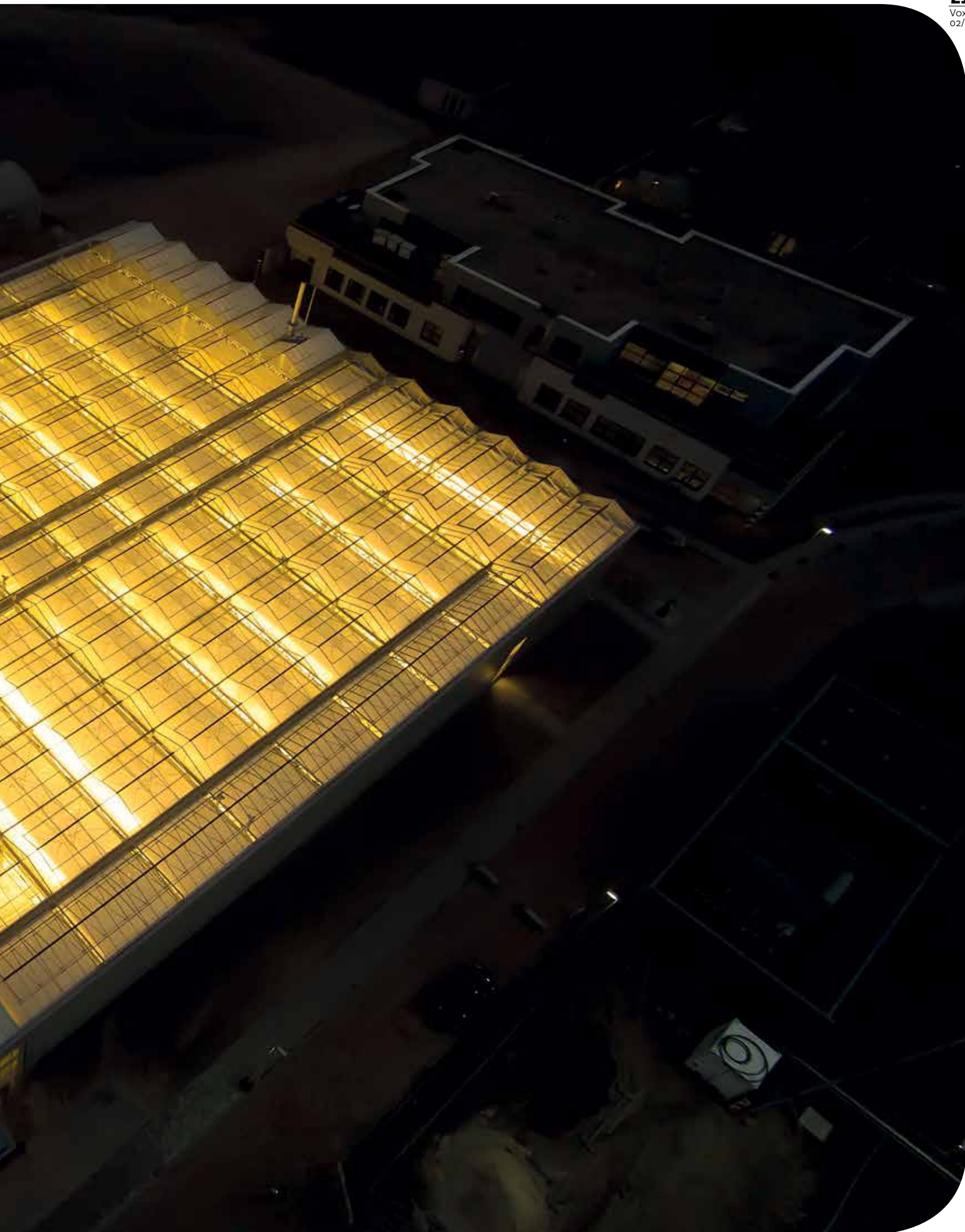

DRONEVLUCHT

FOTOGRAAF GERARD VERSCHOOTEN BEKIJKT NIJMEGEN VAN BOVEN. VOX LEGT UIT WAT HIJ ZIET.

Een oase van licht langs de spoorlijn Nijmegen-Venlo. Ook wel: het nieuwe kassencomplex van de biologen. Onder het glas groeien onder meer tomatenplanten die getest worden op hun hittestolerantie, met als doel het gewas te verbeteren. En er is een herbarium – een collectie gedroogde planten – plus een wortellab (niet voor de kweek van worteltjes die lekker zijn in een taart, maar om plantenwortels te bestuderen). In het kassencomplex kruipen ook insectenlarven uit hun eitjes, zodat die kunnen helpen bij het uitvoeren van experimenten.

VOX-SERIE

WELKE PERSOON HET MEEST HEEFT U GEÏNSPIREERD?

TURING

ALAN TURING

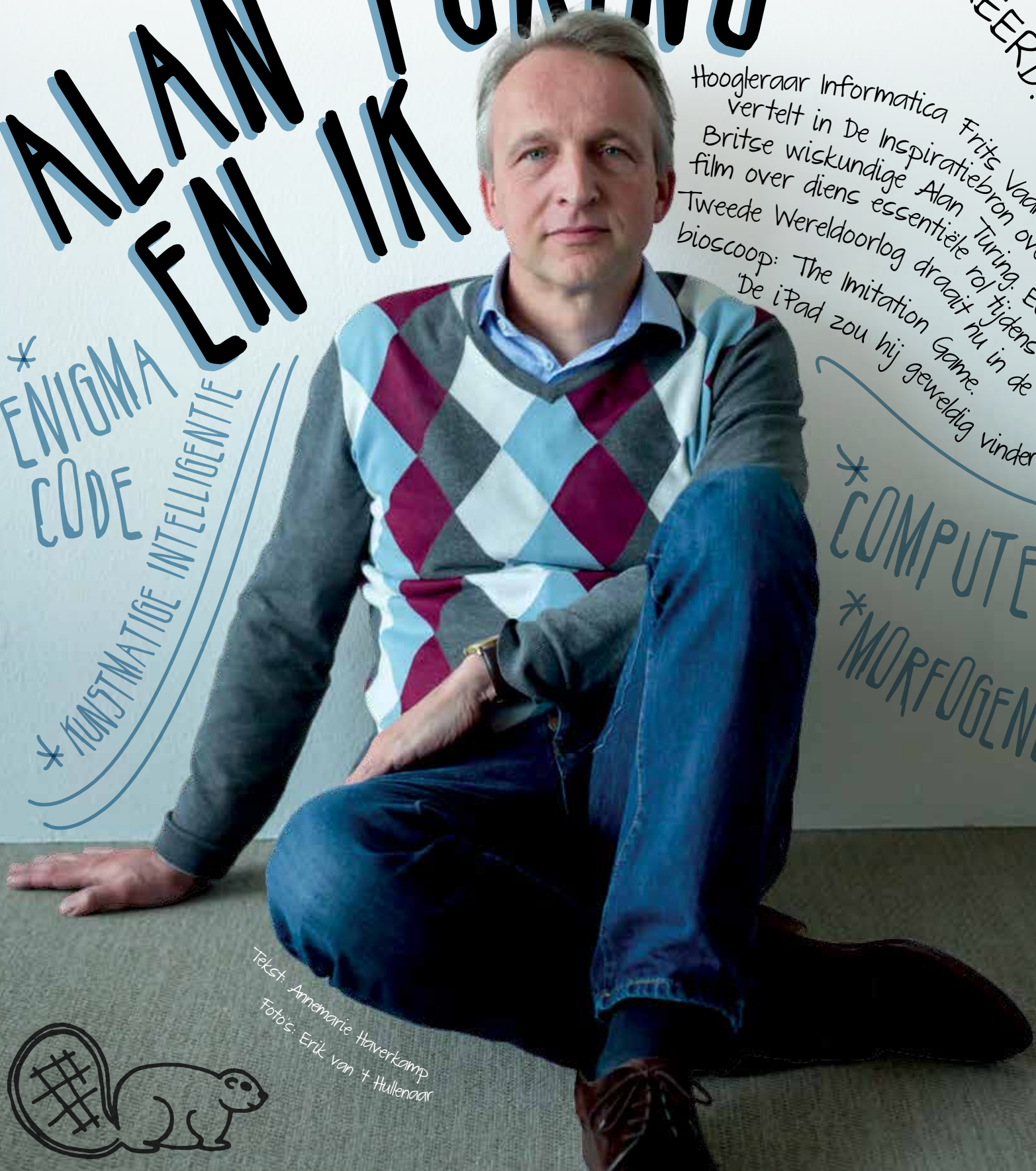
* ENIGMA
CODE

* KUNSTMATIGE INTELLIGENTIE

Hoogleraar Informatica Frits Vaandrager vertelt in De Inspiratiebron over de Britse wiskundige Alan Turing. Een film over diens essentiële rol tijdens de Tweede Wereldoorlog draait nu in de bioscoop: The Imitation Game. 'De iPad zou hij geweldig vinden.'

* COMPUTERS

* MORFOGENESE

Tekst: Annemarie Haverkamp
Foto's: Erik van 't Hullenaar

'A

lweer over Alan Turing?" reageerde zijn dochter toen hij aankondigde dat hij deze vrijdagavond opnieuw werd geïnterviewd. "Wordt dat niet saai, pap?"

Oh, nee, het wordt nog lang niet saai. Frits Vaandrager praat al dertig jaar over Alan Turing. Maar nu voor het eerst voor een groot publiek. EenVandaag en RTL Late Night trekken zo'n miljoen kijkers per avond. Vaandrager, hoogleraar Informatica, zat bij beide programma's aan tafel om uit te leggen wie de Engelse wiskundige Turing was en welke belangrijke rol die in de Tweede Wereldoorlog had gespeeld. Aanleiding: de film *The Imitation Game*. Hoofdpersoon Turing (gespeeld door Benedict Cumberbatch) krijgt eindelijk de erkenning die hij verdient, vindt Vaandrager. "Een grote frustratie van mij is altijd geweest dat hij zo relatief onbekend was."

Laten we dit verhaal beginnen met een *Alan Turing for Dummies*: Turing (1912-1954) was 1) de bedenker van de computer 2) grondlegger van het vakgebied kunstmatige intelligentie 3) de wiskundige dankzij wie de Tweede Wereldoorlog geen zeven, maar vijf jaar duurde 4) een excentrieke homoseksueel die in de jaren vijftig veroordeeld werd tot chemische castratie vanwege 'contacten' met mannen en 5) een briljante geest die hoogstwaarschijnlijk zelfmoord pleegde door een hap te nemen uit een met cyanide vergiftigde appel.

Frits Vaandrager kende nog niet eens alle bizarre details van het leven van Turing toen hij al van hem onder de indruk was. Dat kwam zo: tijdens zijn studie in Leiden kreeg hij een cursus theoretische informatica van een Poolse hoogleraar met een typisch accent (dat accent heeft niets te maken met de fascinatie voor Turing, maar kleurt de herinnering). Op zeker moment kwamen de stellingen van Alan Turing aan de orde. Vaandrager: "Ik vond ze meteen al superelegant."

Die elegantie zat 'm in de eenvoud. Zo had Turing in 1936 wiskundig bewezen dat het onmogelijk is een applicatie te schrijven die bewijst dat een willekeurige andere applicatie nooit zal crashen ('*halting problem*'). Daarmee gaf Turing aan dat er grenzen zijn aan wat een computer kan. "Wiskunde kan soms heel mooi zijn", zegt Vaandrager. "Dit vond ik heel erg mooi."

Een informaticus streeft er altijd naar zo slim mogelijke computerprogramma's te bedenken om zo ingewikkeld mogelijke problemen mee op te lossen, legt Vaandrager uit. "Op een bepaald moment weet je 'dit lukt niet', want als het zou lukken zou je het *halting problem* hebben opgelost en Turing heeft bewezen dat dat niet kan."

Student Frits kon in zijn opleiding niet om Alan Turing heen ("zoals een natuurkundige weet wie Einstein is en elke bioloog Darwin kent"). Aan het eind van zijn studie kocht hij de biografie over diens leven. *F.W. Vaandrager*, 28-03-'85, schreef hij met balpen op de titelpagina. Vaandrager las met open mond hoe Turing in de Tweede

Wereldoorlog voor de Engelse geheime dienst had gewerkt. Daar had de wiskundige een machine gebouwd waarmee hij de Enigma-code kraakte, een geheimschrift dat de Duitsers gebruikten om hun geplande aanvallen met elkaar te communiceren. Turing doorzag de zwaktes in de cryptologie. "Ze zeggen dat de oorlog daardoor met twee jaar is verkort", aldus Vaandrager.

Door de vele anekdotes die het boek rijk is, leerde hij Turing beter kennen ("hij had veel meer humor dan in de film naar voren komt"). Hij las over de homoseksualiteit die tot 1967 in Engeland niet gepraktiseerd mocht worden. Turing werd begin jaren vijftig gearresteerd en kon kiezen: gevangenschap of chemische castratie. Hij koos voor optie twee.

Vaandrager's bewondering groeide met het omslaan van de pagina's. Diep respect kreeg hij met name voor Turing als onderzoeker. "Weet je waarom?" Vaandrager zwijgt even om de juiste woorden te vinden. "Hij heeft een soort lef [stilte] je hebt een soort grote problemen [stilte] waar hij aan werkte, dat waren de grote problemen." Turing studeerde zijn hersenen niet stuk op middelmatige vraagstukken, hij focuste zich op problemen met een hoofdletter P. Allereerst binnen de wiskunde, maar daarna switchte hij naar wat je nu *life sciences* zou noemen. "Hij vroeg zich af hoe het kan dat uit een rond eicelletje dat helemaal symmetrisch is, zoiets asymmetrisch kan groeien als een mens. Dat probleem heeft hij niet opgelost, maar hij bedacht diffusievergelijkingen waarmee hij verklaarde waarom zebra's bijvoorbeeld strepen hebben en luipaarden vlekken. Het is zijn meest geciteerde artikel."

Turing was in staat te wisselen tussen vakgebieden en aan die vakgebieden ook nog eens essentiële bijdragen te leveren. "Er zijn er maar een paar die dat kunnen. Dan praat je over Einsteins."

Heeft u dat voorbeeld gevolgd?

"Als wetenschapper denk je soms: laat ik maar gaan werken aan een variant op iets waar ik eerder mee heb gescoord, want dat levert gemakkelijk een publicatie op. Je zou veel meer lef moeten hebben. Ik ben wel een paar keer geswicht van gebied, ja. Niet zo drastisch als Turing, maar na mijn proefschrift over theoretische informatica ben ik overgestapt naar software correctheid. Ik had niets meer

Busy beaver

$Q = \{A, B, C, HALT\}$

$\Gamma = \{0, 1\}$

$b = 0$

$\Sigma = \{1\}$

$q_0 = A$

$F = \{HALT\}$

$\delta(A, 0) = (B, 1, R)$

$\delta(A, 1) = (C, 1, L)$

$\delta(B, 0) = (A, 1, L)$

$\delta(B, 1) = (B, 1, R)$

$\delta(C, 0) = (B, 1, L)$

$\delta(C, 1) = (HALT, \epsilon)$

DE TURING-TEST

Alan Turing hield zich bezig met de vraag of machines ooit zouden kunnen nadenken. Hij bedacht een test. Zou een computer menselijke intelligentie kunnen nabootsen, dan moest hij kunnen begrijpen wat er tegen hem gezegd werd en zinnige antwoorden kunnen geven. Een menselijke jury stelde tegelijkertijd vragen per tekstbericht (whatsapp *avant la lettre*) aan de computer én aan een mens en moest op basis van de conversatie concluderen welke van de twee uit bits bestond. Lukte dat laatste niet, dan was de computer kennelijk zo slim dat hij kon denken.

aan mijn oude artikelen. Een paar jaar geleden ben ik weer geswitcht. Nu houd ik me bezig met software die kan leren hoe andere software werkt: we leren over het gedrag van bijvoorbeeld de e-identificatie van ABN of het digitale paspoort.”

Denkt u aan Turing op zo'n switch-moment?

“Niet bewust, maar hij is wel een groot voorbeeld. Zo ver als hij schop ik het natuurlijk niet. Als ik maar tot de hoogte van zijn hiel kom, mag ik al blij zijn.”

Alan Turing staat te boek als de bedenker van de computer.

Wat was er revolutionair aan zijn idee?

“Dat je een universeel apparaat hebt dat verschillende dingen kan. Programma's worden opgeslagen in het

geheugen van de computer zelf en je kunt ze daar ook wijzigen.”

Klinkt logisch.

“Nee, dat denk je nu. (Vaandrager kijkt streng.) Toen was dat niet logisch. Er was een computer gebouwd die één bepaald soort differentiaalvergelijking kon oplossen, er was een computer gebouwd die één ander ding kon. Het idee dat één apparaat alles zou kunnen, was echt nieuw. Als je er dan ook nog het bewijs voor levert en laat zien hoe je die computer moet maken...”

Hoe zou hij reageren als we hem nu een iPad gaven?

“Oh, dat zou-ie geweldig vinden! Hoe klein een iPad is en hoe krachtig! Computers in zijn tijd waren dingen van kamerformaat. Hij zou gelijk proberen uit te vinden hoe ze dit voor elkaar gekregen hadden.”

Stel dat u Turing kon ontmoeten – als hij niet dood was –, waar nam u hem mee naar toe?

“Ik denk gewoon naar een bankje in het park. Ik zou hem bijpraten over alles wat er gebeurd is. Die iPad laten zien en nog wat andere apparaten. Turing had er alle vertrouwen in dat computers slimmer zouden worden. Zijn schatting was dat de Turing-test (zie kader, AH) binnen vijftig jaar gewonnen zou worden door een computer. Ik wil hem vertellen hoe het is gegaan, dat de kennisquiz Jeopardy in 2011 is gewonnen door een computer.”

Welke vraag wilt u hem stellen?

“Ik zou hem vragen naar de tragedie van zijn einde. Wat heeft zich daar precies afgespeeld? Wat ging er door hem heen?”

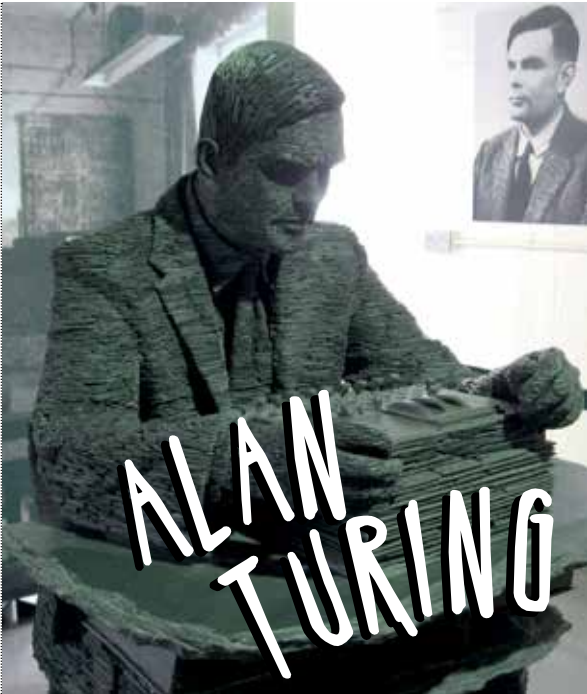
De moeder van Turing heeft nooit geloofd in zelfmoord, maar in een schimmige moord of een ongeluk. Vaandrager denkt wel dat de wiskundige zijn Sneeuwwitje-dood zelf arrangeerde. Turing slikte medicijnen bij wijze van de opgelegde chemische castratie. Zijn situatie als homo in de jaren vijftig was uitzichtloos. Een oorlogsheld was hij (nog) niet, want de dossiers van de Britse geheime dienst bleven geheim. Als wetenschapper stond hij alleen binnen zijn vakgebied op een voetstuk. Hij had geen popsterstatus als – *again* – Einstein die het bewijs voor zijn relativiteitstheorie op de voorpagina van *The Times* zag afgedrukt (1919).

Pas ver nadat Turing overleden was, concludeerden psychiaters dat hij het syndroom van Asperger moet hebben gehad. Het maakte hem sociaal onhandig, maar wellicht droeg het bij aan zijn briljante inzichten. Vaandrager: “Die mensen hebben vaak het vermogen heel geconcentreerd met iets bezig te zijn. Op onze faculteit lopen veel mensen rond met een stoornis in het autistisch spectrum, ze worden aangetrokken tot beta-wetenschappen. Misschien omdat onze studies iets overzichtelijks hebben, iets hanteerbaars.”

Nee, Frits Vaandrager heeft zelf geen stoornis in het autistisch spectrum. Maar hij kan zich op momenten wel

'TURING KETENDE ZIJN
KOFFIEMOK
VAST AAN DE
VERWARMING
MET EEN
GROOT
FIETSS
SLOT'

Britse wiskundige die leefde van 1912 tot 1954. Was grondlegger van het vakgebied kunstmatige intelligentie en stond aan de wieg van de morfogenese: hij bedacht hoe een luipaard zijn vlekken kreeg. Over zijn theorie publiceerde hij in 1952 de paper *The Chemical Basis of Morphogenesis*. Marathonloper. Had in WOII de Duitse Enigma-code gekraakt. Werde in 1952 veroordeeld wegens homoseksualiteit en onderging chemische castratie. In 1954 volgde zelfmoord.

herkennen in Turing. “Ik moest aan hem denken toen onze vakgroep verhuisde naar Mercator 1. Een van mijn daden als onderwijsdirecteur was dat ik ervoor heb gezorgd dat de koffie gratis werd voor studenten. We lieten mokken maken met ons logo erop. Al snel waren al die mokken weg. Turing had zijn mok vastgeketend aan de verwarming met een groot fietsslot...” – Vaandrager schiet in de lach – “...van dat soort rare dingen had-ie. Het was humor, maar Asperger-mensen kunnen echt een beetje van slag raken als de mok er niet is.” Volgde Vaandrager ook dit voorbeeld? “Nou, ik heb een mok op mijn kamer en die kamer kan op slot...”

Alan Turing was meer dan een nerd. In de film wordt hij een beetje *over the top* neergezet naar de smaak van Vaandrager. Geeft niet, maar in het echt was hij anders. “Excentriek, zoals Engelsen excentriek kunnen zijn. Hij was een sloddervos, droeg smoezelige broeken met vlekken die hij omhoog hield met touwtjes als hij even geen bretels had.”

In zijn dagelijks werk komt Vaandrager Turing vaak tegen. Waar de Brit Duitse codes kraakte, proberen de informatici van nu beveiligingscodes te hacken, op zoek naar lekken om software of betaalsystemen nog waterdichter te maken. De hoogleraar loopt daarbij nog altijd tegen de grenzen aan die Turing al had bewezen. “De grens van wat ik met mijn algoritmes voor elkaar kan krijgen.”

Waar het kan, doceert Frits Vaandrager over het briljante werk van Turing en over de schoonheid van diens stellingen. Voor middelbare scholieren en voor studenten. Tot zijn teleurstelling wordt zijn fascinatie niet altijd gedeeld. “Ze zijn geïnspireerd door de iPhone en door games, veel minder dan door wat figuren lang geleden hebben gedaan.” Gelukkig ging de studievereniging van Informatica naar de bioscoop om *The Imitation Game* te zien. Dat niet alle historische feiten kloppen in de film, vindt Vaandrager onbelangrijk. Het gaat erom dat de naam Turing blijft hangen. Zijn missie. Zijn boodschap. Alan Turing wordt nooit saai. *

THE IMITATION GAME

WON 22 FEBRUARI
EEN OSCAR VOOR

BESTE
SCREENPLAY

DE FILM IS NOG
TE ZIEN IN LUX:
LUX-NIJMEGEN.NL

COLUMN

PH-neutraal

PH-neutraal is **docent en onderzoeker** aan de Radboud Universiteit.

Afvoerputje

Natuurlijk vraag ik me de laatste tijd, nu mijn academische carrière in rap tempo richting afvoerputje dreigt te gaan, regelmatig af of er iets is dat ik anders had moeten doen. Andere keuzes had moeten maken in het verleden. Een echt vak moeten leren misschien, of anders een betrekking moeten zoeken waarin je je wat minder specialiseert op de vierkante millimeter. Of veel eerder een andere baan had moeten zoeken, toen ik nog niet vierentwintig jaar – ja, ik loop met de reorganisatieperikelen net mijn jubileum mis – bezig was me in een niche van de arbeidsmarkt te manoeuvreren? Was achteraf niet onverstandig geweest. Achteraf, dus. Want vooraf en vooral tijdens was er geen enkele noodzaak om verder te kijken dan mijn baan lang was. Een vaste aanstelling aan een universiteit, hoeveel zekerheid wil je hebben? Daar ging dus vlotjes een streep door afgelopen jaar – met bovengenoemde vraag als resultaat. Had ik iets anders moeten doen?

Ter beantwoording van een dergelijk vraagstuk kun je goddank terugvallen op grote denkers. Als eerste schoot de totaal onderschatte filosoof mevrouw pH-neutraal senior mij te binnen, die op dit soort vragen het standaardantwoord «als hadden komt is hebben te laat» geeft – een troostrijke en relativerende, maar verder weinig vruchtbare gedachte: bedankt ma. En dan mag ik nog van geluk spreken dat ik niet uit de Achterhoek kom, want dan was «achteraf kun je een koe in de kont kiek'n» weer van stal gehaald. Gelukkig is er ook nog mijn – helaas onlangs overleden – docent politieke filosofie Grahame Locke. Hij leerde mij ooit in een college, dat overigens een totaal andere strekking had, dat het geen zin heeft achteraf vraagtekens te zetten bij gedrag in het verleden. Verander één beslissing die je hebt gemaakt en het hele bouwwerk sodemieterd in elkaar, beweerde hij. Niks gecontroleerde verandering dus, maar totale ineenstorting en rokende puinhopen – oftewel zo'n beetje hetzelfde als mijn huidige situatie.

Misschien is het gewoon tijd voor acceptatie en een nieuwe weg. Benieuwd waar die heen zal leiden, want ook daarover hadden Locke noch mijn moeder iets zinnigs te melden.

Studenten die na college naar hun kamer snellen zijn er genoeg. Maar gezellig is anders, vond de Universitaire Studentenraad. Ze kwam met een plan: huiskamers. Drie studentenhuiskamers telt onze campus inmiddels: een in het Huygensgebouw en twee in het Erasmusgebouw. Maar waarom daar bankhangen in plaats van thuis? Drie studenten over 'hun' huiskamer.

Tekst: Timo Nijssen / Foto's: Duncan de Fey

WIJ ONS TH

VOELEN UIS

ELINE VAN DEN BERG (22): 'WIJ HEBBEN LEUKE KOFFIEMANNEN'

Eline van den Berg, 22 jaar, voorzitter Facultaire Studentenraad Filosofie, Theologie en Religiewetenschappen

"Onze huiskamer op de vijftiende verdieping van het Erasmusgebouw is wat de faculteit bindt. Doordat we maar een kleine faculteit zijn, is het een heel persoonlijke plek: je komt elkaar hier tegen en dan neem je de tijd om bij te praten. Er komen zowel studenten als medewerkers, dat maakt het gemakkelijk om een docent even aan te schieten. Dat is wel anders op de andere verdiepingen met al die dichte deuren.

De huiskamer bestaat al een hele tijd. Geen idee hoe lang precies, maar in elk geval sinds de verhuizing

van onze faculteit naar het Erasmusgebouw in 2006. Veel mensen komen hier tussen de colleges door en in de pauzes een kopje koffie of thee halen. We hebben twee leuke koffiemannen, die koffie zetten en met wie je ook een praatje kunt maken. Dat zorgt toch ook weer voor dat persoonlijke contact.

Ik hoor wel eens dat studenten van andere faculteiten hier komen omdat de koffie zo veel goedkoper is. Maar ik zie toch vooral mensen van onze eigen faculteit. De studieverenigingen houden hier hun borrels en de hele faculteit viert op deze plek kerstfeest. Je kunt wel stellen dat als er iets te vieren valt, het in de huiskamer gebeurt."

THIJS MIEDEMA (20): 'ONS BIERTJE KOST MAAR 60 CENT'

Thijs Miedema, bestuurslid bij Olympus (koepel van bètastudieverenigingen)

"Elke donderdag houdt Marie Curie, de studievereniging van Natuur- en sterrenkunde, haar biermiddag hier. We bestellen dan ook gelijk eten voor de hele groep, dat is zo'n grote hoeveelheid dat cafetaria Het Eethuis gelijk weet dat ze weer naar 'het groene gebouw' moeten. Soms zitten we hier met wel 150 man. Vanaf vier uur kun je een biertje kopen voor zestig cent, en er zijn tosti's, Snickers en fris, van alles eigenlijk. We hebben geluk dat de ruimtes beheerd worden door studenten. Daardoor is het allemaal een stuk goedkoper dan bij het

Facilitair Bedrijf. Als zoiets voor en door studenten wordt gedaan, slaat het volgens mij ook sneller aan dan wanneer het van bovenaf wordt geregeld.

Er heerst hier een typisch studentikoze sfeer door de doorgezakte banken die overal staan. Het zijn er minstens dertig! Die plukken we overal vandaan, en ze gaan hier pas weer weg als je er écht niet meer op kan zitten. Fonkelnieuwe spullen willen we niet, die zouden het karakter tenietdoen. Onze huiskamer is al behoorlijk perfect zoals-ie is. Het enige dat ik nog mis, is een likje verf op de muren. Die zijn van kaal beton, behoorlijk saai als je het mij vraagt."

Britt Jennissen, assessor bij de Faculteit der Letteren

"Ik ben blij dat mijn faculteit zo snel werk maakt van de studentenhuiskamers. Bij andere faculteiten staat dit project op een lager pitje, volgens mij. De besturen van de letterenverenigingen en ik zijn druk in de weer geweest om de kamer in orde te maken. De ruimte is flink

opgefrist. Toen we bij IKEA de inventaris kochten, hebben we banken gekozen die we niet snel thuis zouden neerzetten. In alle kleuren van de regenboog of juist superoudbollig. Ik heb wel een hele dag voor niks op de bezorgers zitten wachten. Waarschijnlijk zullen studenten in het begin wat afwachtend zijn. Daarom hoop ik dat er

een budget beschikbaar komt om activiteiten te organiseren, zoals een filmavondje. Dat zal helpen onze huiskamer op de kaart te zetten. Er is een prikbord waarop iedereen mededelingen en aankondigingen kan hangen. Hopelijk komen mensen daardoor vaker terug. Het blijft wel een letterenhuis-kamer, dus er staat natuúrlijk een

boekenkast waar mensen zelf boeken uit mogen pakken. Omdat-ie dan in no-time leeg raakt, moet je er een ander boek voor in de plaats zetten. Een soort ruilbibliotheekje dus. Het is hier allemaal wat anders dan bij de bèta's, waar je aan de bar drank kan bestellen. Maar wij hebben een tafelvoetbaltafel."

**BRITT JENNISSSEN (21):
'ER STAAT NATUÚRLIJK
EEN BOEKENKAST'**

De raadsels van het leenstelsel

Na dertig jaar begint in september de eerste generatie studenten aan een studie zonder basisbeurs. Het leenstelsel dat ervoor in de plaats komt, roept veel vragen op. Vox zet vier losse eindjes op een rij.

Tekst: Paul van den Broek en Jolene Meijerink / Illustratie: Elmar Noteboom

1. Gaan studenten meer werken?

Studenten kunnen straks geen aanspraak meer maken op de basisbeurs. De vraag is hoe dit gat in de maandelijkse inkomsten (286 euro voor een uitwonende student) moet worden gedicht. De Algemene Studentenenquête laat zien dat twee derde van alle studenten nu geen geld leent, terwijl dat wel kan. Die 'leeners' zal in de toekomst een groot deel van de studenten doen uitzien naar alternatieve inkomstenbronnen.

Voor Nijmeegse studenten zijn de bijbaan en de ouderbijdrage al sinds jaar en dag goed voor ongeveer de helft van het inkomen en het valt te verwachten dat dit percentage vanaf volgend jaar gaat toenemen. Neem de uitspraak van Sanne van de Hurk, een van de scholieren die zich meldde bij een voorlichtingsdag eerder deze maand op de campus. Zij was niet onder de indruk van de afschaffing van de basisbeurs. "Ik denk dat mijn ouders er harder van balen dan ik." Het zit er dik in dat meer studenten meer uren gaan werken. Op dit moment heeft twee derde van alle Nijmeegse studenten een bijbaantje. Gaan ze meer uren maken (op dit moment werkt de gemiddelde student 4,5 uur per week), dan kan de studie in het gedrang komen. De Studentenenquête leert dat de student zonder bijbaan wekelijks 36 uur aan de studie besteedt, 4 uur meer dan de student met een baantje van 8 uur. Zo kan het nieuwe stelsel onbedoeld studievertraging in de hand werken.

2. Wie wil er nog in een bestuur?

Zo'n leenstelsel kan onvermoede gevolgen hebben, bleek deze maand in een forum van actieve studenten van de universiteit. Zij uitten hun zorgen over het afkalvende studentenleven, omdat door het leenstelsel de studiedruk nóg intenser wordt gevoeld. Wie weinig tijd heeft en geld tekort komt, zal eerder gaan werken dan een bestuursfunctie ambiëren. Ondanks de relatief ruimhartige toewijzing van beurzen

voor actieve studenten door de universiteit, kregen de verenigingen hun bestuursvacatures de laatste jaren al met moeite vervuld.

Ger Boonen, directeur van de Dienst Studentenzaken, deed tijdens het forum geen toezeggingen voor meer beurzen. Die blijven op z'n best gehandhaafd op het huidige niveau. Boonen plaatste kanttekeningen bij de aanname dat het leenstelsel de verenigingsinzet aantast. "In de tijd dat studenten tien jaar over hun studie mochten doen, waren er minder studenten in verenigingen actief dan tegenwoordig."

Maar de nu actieve studenten roepen op tot maatregelen die het voor studenten gemakkelijker maken actief te zijn voor een vereniging. Denk aan het honoreren van die inzet met studiepunten. Of door flexibelere studieprogramma's. De oproep aan de universiteit: schaf de opkomstplicht voor werkgroepen en colleges af. Rector magnificus Theo Engelen, aanwezig bij het forum, wilde de studenten niet te veel beloven. Hij wees erop dat dit geen Nijmeegs, maar een landelijk probleem is, waar alle studentenorganisaties in Nederland mee kampen. Voor extra geld om de inzet van actieve studenten te bevorderen, adviseerde de rector om in landelijk verband aan te kloppen bij de minister.

3. Beslissen studenten mee over de begroting van de universiteit?

Minister Jet Bussemaker hield studenten steeds de worst voor dat ze in ruil voor het leenstelsel meer inspraak zouden krijgen over onderwijszaken binnen de instellingen. Want de honderden miljoenen die het leenstelsel oplevert, zijn bestemd voor verbetering van het onderwijs, en dan moeten studenten wel kunnen controleren of die ook optreedt. Bijvoorbeeld door ze 'instemmingsrecht' te geven op de begrotingen. Nu kunnen studenten alleen een advies uitbrengen dat een college van bestuur naast zich

neer kan leggen. Bussemaker belooft de wet op de medezeggenschap aan te passen, maar dat is voor Nijmegen nog geen gelopen race. Op grond van de bijzondere, katholieke grondslag kan de Radboud Universiteit op punten van de wet afwijken, zie bijvoorbeeld de stemverhouding in de raden, die in Nijmegen voor studenten ongunstiger uitpakt dan de wet voorschrijft. In reactie op het leenstelsel gaat een werkgroep van start om uit te vogelen of en hoe de universiteit de inspraakregels gaat aanpassen. Krijgen studenten ook hier extra bevoegdheden? Mark Vlek de Coningh, voorzitter van de Universitaire Studentenraad, wil de werkgroep niet voor de voeten lopen. Maar één ding wil hij gezegd hebben. "Het instemmingsrecht op de begroting moet er gewoon komen. Ik kan me geen enkel argument van de universiteit voorstellen om er op grond van de katholieke grondslag van af te willen wijken."

4. Geen colleges meer in de vroege ochtend?

Studenten buiten de spits laten reizen moet 200 miljoen euro opleveren. Maar dan moet dat roostertechnisch wel lukken. Belangrijk voor Bussemaker, want dit bedrag behelst een groot deel van het geld dat zij dacht te kunnen bezuinigen. De minister roept universiteiten en hogescholen op om de roosters aan te passen zodat studenten geen colleges hoeven te missen als zij buiten de spits reizen. Doen de instellingen dat niet, dan dreigt Bussemaker ze te korten op hun subsidies. Het plan om studenten uit de spits te weren is nog weinig concreet. Waarschijnlijk is dat ook de reden dat er nog relatief weinig over geklaagd wordt. De haalbaarheid van het plan is twijfelachtig. Instellingen hebben nu al moeite om beschikbare lokalen te vinden vanwege de volle roostering. Hartstikke inefficiënt dus om dan geen colleges voor tien uur en na vier uur in te plannen. Dan zijn colleges in de avond nog een optie, maar wie betaalt de overuren van de docenten? In Maastricht loopt nu een pilot. Studenten die buiten de spits reizen of de fiets pakken, worden beloofd met een rijwiel of een financiële vergoeding. Maar fietsen is vooral aantrekkelijk voor studenten die in de stad wonen, terwijl de maatregel vooral bedoeld is voor studenten die thuis blijven wonen. ★

OPI NIE

Stop de *change-* *perspective-* terreur!

**ZELF EEN OPINIE
 INSTUREN KAN OOK
 MAIL 'M NAAR
 REDACTIE@VOX.RU.NL**
 DE REDACTIE HEEFT HET RECHT
 DE BRIEF IN TE KORTEN

Klaas Landsman, hoogleraar Mathematische fysica, roept op tot beëindiging van de nieuwe reclamecampagne van de universiteit, met bijbehorende 'debiele tegeltjeswijsheden'. Het geld moet terug naar onderwijs en onderzoek. Pim van Zanen, directeur Dienst Marketing en Communicatie, verdedigt het beleid.

In interviews vroeg Vox wel eens een student of medewerker wat die zou doen als hij of zij één dag collegevoorzitter was. Ik zou het wel weten! Ik zou de *change-perspective*-campagne stopzetten en de vrijkomende middelen aan ons onderwijs geven. Alle knelpunten in bijvoorbeeld de wiskundeopleiding waren in één klap opgelost.

De campagne werd ooit door een glunderende directeur van de faculteit NWI gelanceerd met de vertoning van een potsierlijk promotiefilmpje dat voor eventuele belangstellenden nog terug te kijken is (zie [youtube.com/watch?v=ffnc9NYsmkE](https://www.youtube.com/watch?v=ffnc9NYsmkE)). Vervolgens struikelde ik bij binnenkomst in het Huygensgebouw over dagelijks vers aangevoerde, manshoge rood-witte reclameborden voorzien van teksten als (hoofdletters in origineel): 'CHANGE THE WAY YOU LOOK AT THE WORLD AND THE WORLD WILL CHANGE', 'BE WHAT YOU WANT TO BE' of 'NO

PROGRESS WITHOUT EFFORT', vanzelfsprekend op de voet gevolgd door de *change-perspective*-slogan. Het is al erg genoeg om op vliegvelden langs dergelijke debiele tegeltjeswijsheden te moeten lopen (vaak reclame voor banken of consultancies), maar op een universiteit horen ze absoluut niet thuis. Op een drukbezochte voorlichtingsdag voor scholieren (en hun ouders) schaamde ik me zo dat ik geneigd was al die borden als een soort Jezus op de Tempelberg omver te trappen – ik heb daar om de reputatie van de Radboud Universiteit niet nóg meer in diskrediet te brengen maar vanaf gezien.

Fout Engels

Niemand begrijpt wat de campagne wil uitdrukken, maar al zit er een zinvolle boodschap achter, het drammerige karakter ervan maakt iedere potentiële sympathie ervoor al bij voorbaat onmogelijk. Zo moest iemand van 'centraal' ons helpen onze webpagina's met mastervoorlichting te herschrijven, zodat het aspect *change perspective* duidelijk naar voren komt. Al onze websites móeten (uitdrukkelijk op straffe van een black-out bij weigering!) omzetten naar de nieuwe huisstijl, waarin de *change-perspective*-slogan uiteraard een prominente rol inneemt. Iedere personeelsadvertentie van de Radboud Universiteit bevat inmiddels de zin 'We invite you to change perspective', die niet eens goed Engels is. Maar het meest krasse voorbeeld is het nieuwe Strategisch Plan, *De Radboud Universiteit op weg naar 2020*. Al op de titelpagina zien we de ondertitel *An invitation to change perspective*. Pagina 2 bevat geen tekst (maar een vreemde collage van kleuren en figuren), dat scheelt, maar op pagina 3 staat als enige zin *Change perspective is een uitnodiging en een belofte tegelijk*. Pagina 4 is gelukkig een foto, maar op pagina 5: *An invitation to change perspective*. Even rust tot

pagina 13, maar ook daar weer met koeienletters *An invitation to change perspective*.

Hoewel ... rust? De allereerste inhoudelijke pagina gaat niet over ons onderwijs of onderzoek, of over onze studenten, maar over de reputatie van de universiteit. Die wordt het allerbelangrijkst gevonden, na de oproep *change perspective* dan!

SAAB

Wie nu eigenlijk wie aanstuurt is me niet duidelijk, maar ergens tussen ons college van bestuur en de afdeling Corporate Communicatie is men het spoor bijster geraakt. Corporate Communicatie is overigens ook weer een taalfout, al blijkt die vaker te worden gemaakt. Dit in tegenstelling tot de onzin *change perspective*, die ik verder slechts tegenkwam in een oude reclamecampagne van het niet zonder reden failliet gegane autobedrijf SAAB.

Viel daar het woord reclame? Inderdaad, *change perspective* is niet – na een bezoek aan de coffeeshop – door een student bedacht, maar door een reclamebureau. En dat is precies waar de schoen wringt: wij zijn een universiteit, geen bedrijf. Universiteiten hebben als taak kennis te ontwikkelen en door te geven. Bedrijven is het te doen om winst en, in dienst daarvan, *branding*.

Voor dat laatste is reclame bedoeld en dáár hebben reclamebureaus ervaring in. Een goed bedrijf is een uniforme, gestroomlijnde organisatie die gebaat is bij een huisstijl, een slogan, een logo en herkenbare kleuren. Het product doet er nauwelijks toe.

Een universiteit daarentegen is al eeuwen een vrijplaats, een broedplaats van diversiteit en zelfs een zekere mate van anarchie. Veel iconoclastische ideeën komen van universiteiten, bevolkt door onafhankelijke denkers die zich niet in een mal willen voegen en niet naar eenheidsworst maar juist naar onderscheid streven. Iedere student, iedere

medewerker, ieder instituut en iedere faculteit is anders (waar zijn de onderscheidende facultaire kleuren op de toga's gebleven?). Vanwege deze verschillen voel ik mij hier thuis, een huisstijl probeert ze juist ongedaan te maken. Die Radboud-hoodies waren trouwens best een leuk idee, maar hoeveel vrolijker was het geweest als ze niet in één maar in twintig kleuren waren gemaakt!

Het soort reclamecampagne dat nu wordt gevoerd, waar de *change-perspective-terreur* onderdeel van is, probeert van een universiteit een bedrijf te maken, met één gezicht naar buiten (en met een serie loze reclamekreten waar de meeste bedrijven zich voor zouden schamen).

Wij hebben helemaal geen reclame en marketing nodig, alleen gerichte, inhoudelijke informatie over wat wij doen en te bieden hebben. Zo is het aantal eerstejaars wiskundestudenten gegroeid van circa tien tussen 2000 en 2005 tot het huidige, gezonde zeventigtal, van wie 40 procent vrouwelijk. Dit is het gevolg van wervingsactiviteiten die op de (wiskundige) inhoud waren gericht, en die niet werden uitgevoerd door reclamebureaus maar door eigen studenten en medewerkers.

Opheffen

Mijn ene werkdag als collegevoorzitter is met het stopzetten van de *change-perspective*-campagne overigens nog niet compleet. Het zal de lezer niet verbazen dat ik ook de afdelingen Corporate Communicatie (sic) en MSO (Marktverkenning, Strategie en Ontwikkeling) zou opheffen. Een universiteit is niet *incorporated* en daar valt dan ook niets over te communiceren. Een universiteit heeft evenmin een markt om te verkennen, omdat zij geen verhandelbaar product maakt. Een strategie daartoe is dus onnodig. En ontwikkelen doen alle studenten en medewerkers zich dagelijks, daarbij is hulp van 'centraal' al even overbodig.

Reactie

Pim van Zanen, directeur Dienst Marketing en Communicatie, stelt dat de afdeling er is om de universiteit zichtbaar te maken. Zonder die inzet 'kunnen we de tent na vijf jaar sluiten'.

Klaas Landsman sprong er jaren geleden uit tijdens het festival Radboud City omdat hij in toga Radboud-rode ballonnen uitdeelde. Hij deed iets waarmee hij de aandacht trok om vervolgens met geïnteresseerden in gesprek te komen over wiskunde en zijn universiteit.

In het kort komt ons werk daar ook op neer: eraan bijdragen dat het aanbod van de Radboud Universiteit de aandacht trekt, dat potentiële studenten, medewerkers, samenwerkingspartners en investeerders zich aangetrokken voelen, voor ons kiezen en vervolgens zo tevreden zijn dat ze zich verbonden blijven voelen en iets terug willen doen voor de universiteit in de vorm van ambassadeurschap, gastlessen, *career service* en donaties.

Buitenwereld

Dit wordt belangrijker nu studenten en hun ouders de studie zelf moeten financieren. Ze worden kritischer en kijken over de grens (België vreest een vloedgolf aan Nederlandse studenten). Bij het aantrekken van goede onderzoekers moeten we rekening houden met de opmars van Aziatische universiteiten. Voor de financiering van onderzoek is samenwerking met andere universiteiten en het bedrijfsleven nodig. We kunnen er niet vanuit gaan dat de buitenwereld vanzelf wel snapt wat we doen en hoe dat relevant is. Wij moeten ons verdiepen in de behoeften van studenten, onderzoekers en samenwerkingspartners. En zichtbaar maken wat wij te bieden hebben. Zoiets noemen ze ook wel marketing en communicatie. En reken maar dat andere universiteiten niet

OPI
NIE

stilstaan. Ga maar eens langs bij het Innovation Lab van TU/ Eindhoven, waar juist marketeers erin slagen de brug te slaan tussen het bedrijfsleven en de universiteit.

Waar we al ver in zijn, is in het besef dat we de krachten moeten bundelen. De FNWI leverde een belangrijke bijdrage door te gaan voor een Radboud-brede profilering. Met het thema *change perspective* ontwikkelde ze een thema als gemeenschappelijke noemer voor dat waar we goed in zijn, waarin alle faculteiten zich kunnen vinden. Met dit thema als kapstok ontstaat een verband tussen de verschillende onderwijs- en onderzoekprestaties. Ook het Donders Instituut ziet in dat het belangrijk is om de Radboud Universiteit zichtbaar te maken in haar communicatie en omarmt de nieuwe huisstijl. Het Radboud Centrum Sociale Wetenschappen, de Radboud Management Academie en het Soeterbeek Programma kiezen eveneens voor een naamsverandering om duidelijker te maken dat ze onderdeel zijn van deze universiteit.

Waar we ook steeds beter in worden, is het durven uitdragen

dat we trots zijn op onze universiteit. De hoody-actie komt voort uit een debat voor en door studenten georganiseerd over het thema communicatie. Een student gaf aan blij te zijn met de Radboud-pen die ze had gekregen. Anderen zeiden meer te willen uitdragen dat ze aan de Radboud Universiteit studeren. Tijdens de Introductie kleurde de stad rood en zelfs tijdens het uitgaan liepen de studenten in hun hoody. En ook op een ander recent moment kwam de verbintenis met de universiteit sterk naar voren. Op het Radboud-filmpje dat tijdens de jaarrede werd vertoond, volgde een spontaan applaus.

BBC

Klaas Landsman oppert om de centrale communicatieafdeling op te heffen. Wanneer er op het gebied van onderwijs en onderzoek geen prestaties worden geleverd, hebben we inderdaad geen rol. Wij verzinnen niets zelf, we etaleren wat er op de universiteit gebeurt. Het filmpje dat de afdeling corporate communicatie ontwikkelde in samenwerking met bioloog Hans de Kroon, was niet door de BBC uitgezonden en

op de homepage van National Geographic geplaatst wanneer de onderzoeksresultaten niet zo indrukwekkend waren. Een centrale communicatieafdeling is ook overbodig wanneer er op de inspanningen geen goede opvolging is. Het heeft geen zin naar internationale beurzen te gaan en op Google te adverteren voor onze Engelstalige masters, als de examencommissie van de faculteit er vervolgens maanden over doet om te beslissen of de geïnteresseerde student wel toelaatbaar is.

Ballonnen

Ik denk ook niet dat de universiteit direct omvalt wanneer je onze afdeling sluit. De vraag is hoe lang het goed blijft gaan. Wat als we nauwelijks meer in de media verschijnen? Als aankomend studenten niet meer op een open dag terecht kunnen? De website onjuiste informatie geeft? Scholieren geen antwoord meer krijgen op vragen? We geen aandacht meer besteden aan alumni? Ik denk dat we de tent na vijf jaar kunnen sluiten. En dat Klaas Landsman zijn Radboud-rode ballonnen hoognodig weer uit de kast moet trekken.

COLOFON

Vox is het maandelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Thomas van Aquinostraat 4.00.6B, Postbus 9104, 6500 HE Nijmegen Tel: 024-3612112 Fax: 024-3612874 redactie@vox.ru.nl www.voxweb.nl / @voxnieuws

Redactie: Paul van den Broek, Annemarie Haverkamp (hoofdredacteur), Jolene Meijerink, Mathijs Noij, Martine Zuidweg

Columnisten: Lieke von Berg, PH-neutraal

Aan dit nummer werkten mee: Lydia van Aert, Tim van Ham, Jorg Leijten, Sanne Immens, Jasmijn Lobik, Timo Nijssen, Joep Sistermanns, Carmen Quint

Fotografie: Bert Beelen, Duncan de Fey, Erik van 't Hullenaar, Gerard Verschooten

Illustraties: Emdé, Menah, Elmar Noteboom, Roel Venderbosch

Vormgeving en opmaak: gloedcommunicatie, Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet Tel: 023-5714745 zandvoort@bureauvanvliet.com advertentie@vox.ru.nl

Abonnementen: Personeelsleden, studenten: €25,- o.v.v. student- of personeelsnummer. Overigen: €35,- over te maken op ING-Bank NL24INGB0001363505

t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen

Adreswijzigingen: Abonnementen-administratie Vox Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen Tel: 024-3615804

Druk: MediaCenter Rotterdam

Vox Campus Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@vox.ru.nl

De volgende Vox verschijnt op 26 maart 2015.

Je kunt natuurlijk alle stadskranten uitpluizen, honderden sites afgaan of je abonneren op een veel te frequente nieuwsbrief om erachter te komen wat Nijmegen komende maand te bieden heeft op cultuurgebied. Maar je kunt ook gewoon achterover leunen en vertrouwen op de mening van vier Vox-deskundigen.

UITGAAN

SANNE IMMENS (27), STUDENT ACW, UITGAANSEXPERT EN CULTUURLIEFHEBBER

CULTUUR OP DE CAMPUS GEEFT EEN FEESTJE
en jij bent uitgenodigd

THE BROKEN CIRCLE BREAKDOWN

10 maart, de Vereniging

Ricky Koole en Daniël Boissevain spelen Didier en Elise, die elk radicaal anders reageren op het verlies van hun zoon. Bluegrass is de rode draad door het muziektheaterstuk, naar de gelijknamige film. 20.00 uur. 12.50 euro met lastminute-studentenkorting.

DANCE CLASH

26 maart, Sportcafé

Van paal- tot linedance en van hip- tot lindyhop: kom je verbazen over de knappe kunsten van je dansende medestudenten. 20.00 uur. Toegang gratis.

Een cultureel walhalla, zo kun je het lustrumfestival Tijdgeest 20/15 van Cultuur op de Campus wel noemen. Van theater tot kunstexpositie, van muziek tot film. Op 15 april krijg jij alles op je bordje.

Tekst: Sanne Immens / Foto: Morgan Belanguer

CULTUREE FESTIVALP

Twintig jaar Cultuur op de Campus (CodC) en vijftien jaar studenten-kamerfestival Stukafest.

Het is feest bij de grootste culturele organisatie van de Radboud Universiteit. Dus komt er een groots verjaardagsfeest: het festival Tijdgeest 20/15. "We wisten aan het begin van het jaar al dat we iets groots wilden doen voor het lustrum. Een festival was eigenlijk vanzelfsprekend," legt voorzitter Linda van der Pol uit. "Het feest moest alle facetten van onze programmering laten zien. Van theater tot kunstexpositie, van muziek tot film."

Het festival is op 15 april in de nieuwe *place to be*: Brebl. Het festival wordt volgens Van der Pol een cultureel walhalla: vier podia met grote namen uit het verleden van de cultuurclub. Een van de podia is ingericht

als museum. "Op het podium komen allerlei attributen te staan die we in de afgelopen jaar verzamelden. Zo liet een artiest ooit zijn schoenen achter. Tussen de linker- en rechterschoen zit vijf maten verschil." Aan de muziekliefhebbers is ook gedacht. Bombay (voorheen Bombay Show Pig) was twee jaar geleden op de campus te zien. Dit jaar was de band een succes op Noorderslag. Bombay staat nu geboekt als hoofdact. Daarnaast treden onder anderen dichter Dennis Gaens en cabaretier Leon van der Zanden op.

Voordat Cultuur op de Campus begon, was het culturele aanbod op de campus karig. Studium Generale (het voormalige Soeterbeeck Programma) gaf lezingen en debatten met een filosofisch tintje en verder was het stil. Enkele studenten vonden dat het anders kon. Culturele activiteiten

LEZIER

moesten toegankelijker en lichter zijn. Een nieuw studenteninitiatief was geboren: de studentenprogrammingscommissie (SPC). "Het is dus eigenlijk de SPC die twintig jaar geleden officieel werd opgericht," vertelt Van der Pol. De SPC vormt tegenwoordig samen met drie vaste medewerkers van Dienst Marketing en Communicatie Cultuur op de Campus.

Wat begon met een paar activiteiten in de middag in het CultuurCafé, groeide uit tot een professionele organisatie met een uitgebreid aanbod. Is er veel veranderd? "Ieder jaar geven de commissieleden hun eigen draai aan de programmering. De tijden zijn wel veranderd. In de loop der jaren zijn de voorstellingen verschoven naar de avond. Grappig detail is dat we nu weer juist aan het experimenteren zijn met middagvoorstellingen," vertelt

Van der Pol. Toegankelijkheid is altijd belangrijk gebleven voor de cultuurliefhebbers. "We willen vooral studenten blijven inspireren op een laagdrempelige manier. Als je naar een voorstelling wilt in bijvoorbeeld De Vereniging, dan ben je al gauw twintig euro kwijt. Een theatervoorstelling bij ons kost anderhalve euro. Veel van onze activiteiten zijn zelfs gratis. Dat is nogal een verschil. We willen studenten inspireren met optredens, voorstellingen en kunst waar ze anders niet mee in aanraking komen. Ook dat hoort bij het studentenleven." *

Datum: 15 april. **Locatie:** Brebl in het Honigcomplex (Waalbandijk 21).
Aanvang: 20.15 uur. **Kosten:** 6 euro.
De kaartverkoop start op 2 maart. Meer informatie vind je hier: www.facebook.com/CultuuropdeCampus

LUISTEREN

ROBIN OOSTRUM (25), STUDENT INFORMATICA, DJ IN DOORNROOSJE EN FREELANCE POPJOURNALIST

OCEAÁN

6 maart, Merleyn

Houd je van laidback soul à la James Blake en SOHN, dan kun je veilig naar Oceaán. Extra interessant omdat hij een live band meebrengt. 22.00 uur. 9 euro.

STEVE WYNN

14 maart, Brebl

Ooit zanger van legendarische indierockband The Dream Syndicate, solo een kruising tussen Neil Young en Bob Dylan. Kortom: prachtige teksten, beperkte zanger. Weet hij zelf ook. 20.30 uur. 15 euro.

PLUFEST

Paraplufabrieken, 21 maart

Derde editie van dit jaarlijkse festival in de Plu, met zoals gebruikelijk veel (stoner)rock, metal en goedkoop bier op het programma. 14.00 uur. 15 euro.

ZIEN

JASMIJN LOBIK (21), STUDENT KUNST- EN CULTUURWETENSCHAPPEN EN FILMLIEFHEBBER

STILL ALICE

Hoogleraar Alice (Julianne Moore) leeft het perfecte leven, tot er Alzheimer bij haar wordt geconstateerd. Een sentimenteel maar – met dank aan Moore – oprecht verhaal. LUX. 7,50 euro (met studentenkorting).

BIG EYES

Het waargebeurde verhaal van een van de grootste kunstfraudes van de twintigste eeuw. Interessante blik achter de schermen van de kunstwereld. LUX. 7,50 euro (met studentenkorting).

TURIST

Hoe je reageert in een nood situatie, weet je pas als het je overkomt. Tomas kiest voor zichzelf, waardoor zijn huwelijk onherstelbaar verandert. Intrigerend, donkerkomisch drama. LUX. 7,50 euro (met studentenkorting).

LEZEN

JELKO ARTS (22), ALUMNUS NEDERLANDS EN REDACTEUR BIJ LITERAIR TIJDSCHRIFT OP RUWE PLANKEN

NIJMEEGS BOEKENFEEST

7 maart, De Vereniging

De traditionele start van de Boekenweek in Nijmegen met een overvol literair programma. Schuif aan bij de muzikale poëzievoorstelling van Jannah Loontjes en Sven Weyens. Mis ook Fauser niet, een van de interessantste literatuurprojecten van Nijmeegse bodem: schrijvers en tekenaars brengen samen een personage tot leven. 20.00 uur, 10 euro (met studentenkorting).

DE ONDERWATERZWEMMER

P.F. Thomése

In 2015 lees ik P.F. Thomése, zo besloot ik. Zijn romans liggen mijlenver uit elkaar: ze schieten van de rouw over zijn gestorven dochtertje (*Schaduwkind*) naar de grofgebekte personages in *J. Kessels, the novel* (de verfilming volgt dit najaar). Knap én ondergewaardeerd, die variatie. Ik wacht vol spanning op Thoméses nieuwste: *De onderwaterzwemmer*.

NIUW GEZICHT

NAAM: MARIEKE VAN DER EERDEN
LEEFTIJD: 33
OPLEIDING: SCHEIKUNDE
VORIGE FUNCTIE: ONDERZOEKSCHEMICUS BIJ MERCHACHEM B.V.
HUIDIGE FUNCTIE: SPECIALIST WETENSCHAPPELIJKE INFORMATIE BIJ DE LIBRARY OF SCIENCE
SINDS: 01-12-2014

Wat houdt je nieuwe functie in?

"De officiële naam van mijn functie is specialist wetenschappelijke informatie bètawetenschappen. Een hele mond vol, maar het komt erop neer dat ik bijdraag aan de ontwikkeling van het geven van instructies over informatievaardigheden. We vertellen studenten bijvoorbeeld hoe ze hun literatuur kunnen bijhouden en geven cursussen over zoeksystemen. Daarnaast ben ik bezig met *research data management*: ik informeer promovendi over hoe ze hun onderzoeksdata op een veilige en gestructureerde manier kunnen opslaan, zodat we er ook over tien jaar nog bij kunnen. En verder vinden we Open Access hier heel belangrijk. Dat promoten we omdat we vinden dat iedereen bij de artikelen moet kunnen. Hoe mooi zou het zijn als ook een middelbare-schoolleraar gratis op de hoogte kon blijven van de ontwikkelingen in zijn veld?"

Bevalt het?

"Ja, heel goed. Het was wel een hele overgang vanuit mijn vorige functie als onderzoekschemicus in een laboratorium. Van labjas naar gewone kleren, dat was wel even wennen. Maar de Library of Science is een inspirerende omgeving, heel open. Ik studeerde hier zelf scheikunde, dus het voelt alsof ik terug ben bij mijn roots."

Wat wil je bereiken?

"Mezelf ontwikkelen vind ik belangrijk. Ik wil niet vastlopen. Verder wil ik graag bijdragen aan het succes van Open Access, zodat ook anderen zich kunnen blijven ontwikkelen."

AGENDA

MEDEDELINGEN OF BERICHTEN VOOR VOX CAMPUS KUNT U STUREN NAAR: VOXCAMPUS@VOX.RU.NL DE VOLGENDE VOX VERSCHIJNT OP 26 MAART 2015.

ALGEMEEN

www.ru.nl/studentenkerk

26 FEBRUARI, 17.30 uur: Start van Engelstalige meditatiecursus.

Locatie: Studentenkerk.

3 EN 4 MAART, verschillende tijden: Start van nieuwe meditatiecursussen. Locatie: Studentenkerk.

3 MAART, 19.00 uur: Start cursus In Balans. Locatie: Studentenkerk.

5 MAART, 15.45 uur: Workshop 'Bijna afgestudeerd en wat nu?' Locatie: Studentenkerk.

9 MAART, 18.00 uur: Eten met idealen. Locatie: Studentenkerk.

10 MAART, 19.00 uur: Workshop 'Bijna Afgestudeerd?' Locatie: Studentenkerk.

CULTUUR

www.ru.nl/cultuuropecampus

1 MAART, 11.00 uur: Lunchprogramma 'Zuivere Koffie' met Dave van Raven & Arjan Spijs (The Kik). I.s.m. bibliotheek Gelderland Zuid. Ingrediënten? Een (luie) zondag, muziek, literatuur, brood – en, natuurlijk, koffie. Locatie: Bibliotheek De Mariënborg.

3 MAART, 20.00 uur: Eerste voorronde studentenbandwedstrijd Kaf en Koren, met de bands Zonder Grond,

Filmvertoning: Only Lovers Left Alive

Ohlsen en Grey Matters. Locatie: Cultuurcafé.

4 MAART, 19.30 uur: Filmvertoning Only Lovers Left Alive. Heb je altijd al willen weten hoe het is om een eeuwenoude vampier te zijn? De opbrengst gaat naar de Ragweek. Locatie: Cultuurcafé.

10 MAART, 19.30 uur: Tweede voorronde studentenbandwedstrijd Kaf en Koren, met de bands These People, Silence en The MOTHmen. Locatie: Cultuurcafé.

12 MAART, 19.30 uur: Animation Night. Kloosterkino verzorgt een geanimeerde wereldreis die alle continenten aandoet. Met inleiding door cultuurwetenschapper Laszlo Muntéan. Locatie: Studentenkerk.

17 MAART, 19.30 uur: Derde voorronde studentenbandwedstrijd Kaf en Koren, met de bands The V, Deer Jesus en Eternal Handshake. Locatie: Cultuurcafé.

19 MAART, 19.30 uur: Theatervoorstelling Zombie Outbreak. Ren voor je leven om de zombie apocalyps te overleven.

Locatie: entree van het Erasmusgebouw.

26 MAART, 20.00 uur: Dance Clash. Danswedstrijd voor studenten. Locatie: Sportcafé.

PERSONEEL

www.ru.nl/pv

26 FEBRUARI, 17.30 uur: Workshop Moluks koken. Locatie: restaurant van het UMCN.

27 FEBRUARI, 20.00 uur: Staatsopera van Tatarstan. Topsolisten, een groot orkest, prachtige kostuums en dito decors. Locatie: Stadsschouwburg.

27 FEBRUARI, 20.15 uur: Toonkunstkoor Nijmegen, parels uit het koorrepertoire.

Locatie: De Vereniging.
28 FEBRUARI, 20.00 uur: Introdans: MODERNlive. Indrukwekkende opvoering van Ed Wubbes meesterwerk De dood en het meisje, magistraal begeleid door een ensemble van het Gelders Orkest. Locatie: Stadsschouwburg.

6 MAART, 09.30 uur: Cursus muziek en beweging met peuters (voor ouder met kind). Wat is er leuker dan samen

SOETERBEECK PROGRAMMA

www.ru.nl/sp

27 FEBRUARI, 19.30 uur: Transhumanisme. Lezing door filosoof Stefan Sorgner. Locatie: Collegezalencomplex.

3 MAART, 20.00 uur: Basisinkomen, een goed idee? Filosofisch café Nijmegen met filosoof Bruno Verbeek. Locatie: Café Trianon.

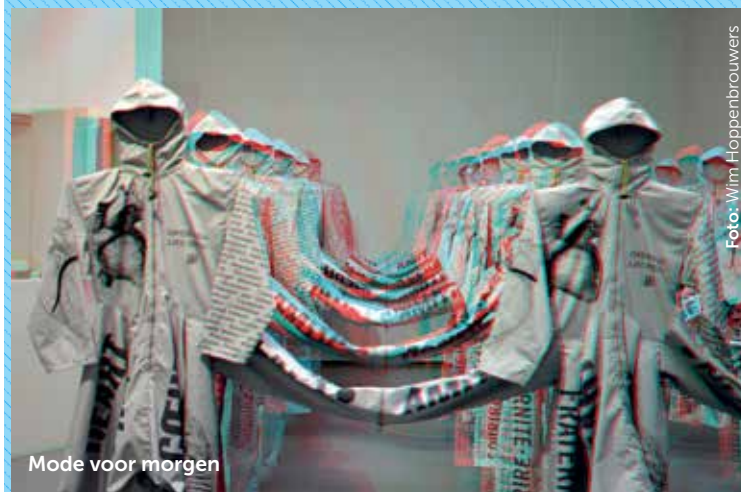
7 MAART, 22.00 uur: Filosofie van de waanzin. Soeterbeeck@Nijmeegs Boekenfeest met filosoof Wouter Kusters.

Locatie: Concertgebouw De Vereniging.

10 MAART, 19.30 uur: Mode voor morgen. Tussen expressie en duurzaamheid, met Anneke Smelik en José Teunissen. Locatie: LUX.

13 MAART, 19.30 uur: Toward a Better World with Science and Reason. Lezing door historicus en publicist Michael Shemer. Locatie: Collegezalencomplex.

19 MAART, 15.30 uur: De maakbare mens. Feest der Faculteit Letteren. Locatie: Collegezalencomplex.

Mode voor morgen

OWEN

MARLIJN

huiselijke kringen

Masterstudent Marlijn Wagenaar (23) is blind. Ze woont op Sterrenbosch. Over stoeprandjes, Boer Zoekt Vrouw en brailleboeken.

"Owen, mijn blindengeleidehond, zorgt dat ik overal veilig kom. Hij geeft stoeprandjes aan, hij leidt me naar stoplichten en hij zoekt een plekje voor me in de trein ('Owen, zoek bank'). Hij kan de balie vinden in supermarkten, herkent de in- en uitgang van het station en ziet gevaar. Het is een slim beest: 't enige wat-ie eigenlijk niet kan, is oversteken. Honden kunnen geen snelheden inschatten. Ik ben al mijn hele leven blind. Veel mensen hebben medelijden of vooroordelen. Ze verwachten

bijvoorbeeld dat ik niet de capaciteit heb om aan de universiteit te studeren en zijn verbaasd dat ik zelfstandig woon. Ik heb bij verenigingen gezeten, ga naar de kroeg en kijk Boer Zoekt Vrouw met mijn vriendinnen. Ja, ik kan natuurlijk niet zien wat er gebeurt en ik weet niet hoe iedereen eruit ziet, maar ik kan wél luisteren. En geloof me: aan het stemgeluid van iemand, en van de manier waarop iemand praat, kun je heel veel afleiden. Natuurlijk zijn sommige dingen voor mij anders. Zo kan ik niet even

ergens naartoe fietsen en lees ik eigenlijk geen boeken meer: bij het studeren leest mijn laptop de wetenschappelijke teksten voor en in mijn vrije tijd gebruik ik luisterboeken. Brailleboeken bestaan nog wel, maar raken achterhaald. Doordat de brailletekens zoveel plek innemen, is een verhaal nooit handzaam. (*Lachend:*) Het laatste boek dat ik heb gelezen was Harry Potter 7. Dat bestond uit 35 delen."

Tekst: Joep Siermanns
Foto: Bert Beelen

In 'huiselijke kringen' stappen een verslaggever en een fotograaf een studentenhuus binnen om vast te leggen wat de huisgenoten zoal samen doen.